

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało i półrocznie abonent bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterocroćni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską” wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Przenumerowujący półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 lipca.

Taka trudna wyprawa wojskowa, jaką stanowiła ostatnia akcja nacyi w Bośni i Hercegowinie, mogłoby wodnie wzbogacić doświadczenia technicznej i administracyjnej siły zbrojnej, niemniej jednak kompetentne komando zastanawia się nad potrzebą pewnych zmian lub uzupełnień w obecnych urządzeniach. Nie przy biurku lub w fotelu poselskim, lecz na polu walki zebrać można dla zdrowej i pożytecznej krytyki urządzeń wojskowych materiały, któryby służył nietylko za ilustrację dla ujemnych uwag

lecz zarazem za podstawę i punkt wyjścia dla dodatnich reform. Wyprawy wojenne a nie doktrynerskie medytacje głównie podniosły technikę wojskową na tak wysoki stopień udoskonalenia, jaki ona dziś zajmuje we wszystkich państwach z pretensją do odgrywania głównej roli. Gdzieby szło po myśli doktrynerów szukających tylko argumentu do zapatrywania a priori powziętych, tam siła państwa wisiałaby na włosku. Mamy tu na myśli tych doktrynerów, którzy w sile zbrojnej nie widzą asekuracyi państwa i społeczeństwa niezbędnej tak długo, jak długo istnieć będą państwa, lecz tylko ciężar narzucony przez dawny absolutny system a podtrzymywany obecnie jakby anachronizm jaki.

Doktrynerom tym nie podobała się już sama pogłoska, że doświadczenia zebrane pod względem techniki i administracyi wojskowej podczas ostatnich operacyj w Bośni i Hercegowinie mają posłużyć za podstawę do podjęcia pewnych, nieznacznych zresztą reform w armii. Ozwały się zaraz frazesy o nieznośnym ciężarze militarnym, o anormalnym budżecie itd. Doktrynerom tym, którzy zresztą wszystkie inne urządzenia ciągleby zmieniali i przekształcali, wydaje się, że tylko armia powinna pozostać zawsze w stałym stanie, aby nie przybyły żadne nowe koszty. Normalny budżet wojskowy w pojęciu tych doktrynerów znaczy tyle, co odmówienie środków na zaspokojenie każdej nowej potrzeby armii, co skazywanie armii na zacofanie i powolne rozprzężenie.

Kiedy niedawno w niemieckim parlamencie ozwały się głosy podobne podczas obrad za monopolem tytoniowym, ks. Bismarek w właściwy sobie sposób, z stanowczością, która o szorst-

kość graniczyła, wprost wyprosił sobie wszelkie dotykane tej kwestyi. Niepodobna się to także doktrynerom austriackim i węgierskim, którzy w ks. Bismareku widzą sprawcę wszystkich nieszczęść systemu militarnego. Już z góry zastrzegają się oni przeciw podobnemu traktowaniu rzeczy w Austrii.

Na razie zastrzeżenie to nie ma żadnego sensu, bo najpierw właśnie i tylko ci panowie, którym zawsze zawadza budżet wojskowy, zwykli szukać wzorów dla siebie w Berlinie, gdy tam kwitł jeszcze *Kulturkampf*, a potwóre cała wiadomość o wrzekomo przygotowywanych reformach wojskowych dotąd opiera się tylko na zwyczajnym *on dit* dziennikarskiem. Jeżeli zaś chodzi tu tylko na pozór o opozycję przeciw nowym reformom, jeszcze niezapowiedzianym nawet, w rzeczywistości zaś o nową edycję tego dawnego systemu, który na wszelkie wymagania zarządu wojskowego z góry i bezwzględnie odpowiadał stereotypem *non possumus*, to wybrano sobie najgorszą porę do tego. Były czasy, kiedy w wspólnych delegacyach system taki posiadał wielu zwolenników, czasami nawet przemijającą większość, ale dziś po tem, co już zaszło i wobec tego, na co przeczoność wcześniej przygotować się każe, nie znajdzie się pewnie nikt, ktoby doktrynę o normalnym budżecie wojskowym w znaczeniu powyżej przedstawionem stawiał po nad żywotne potrzeby bezpieczeństwa, a wśród dzisiejszych stosunków Europy i powszechnego ubożenia, bezpieczeństwa tego głównym i na długo jeszcze niezbędnym czynnikiem i najsilniejszą rękocią pozostanie armia.

Nowela przemysłowa.

Komisya przemysłowa Izby deputowanych rozesała już swoje sprawozdanie z motywow, któremi powodowała się przy ułożeniu projektu noweli przemysłowej. Na wstępie zaznacza komisya, że obok tak zwanej wolności przemysłowej i błędnego komunafu, jakoby wolna konkurencya była jedynie trafny regulatorem życia przemysłowego, także inne okoliczności szkodliwie wpływają na obrót przemysłowy. Wszystkim niedogodnościom zaradzić można tylko przez równoczesne wprowadzenie zmian potrzebnych na różnych polach ustawodawstwa. Komisya nie mogła i nie była nawet do tego powołana, aby obmyśleć wszystkie środki zaradcze. Nowela przez nią proponowana stanowi zatem tylko początek reformy i obejmuje postanowienia, które mają chronić rękodzielnicstwo wobec przesadnej konkurencyi, rękodzielników wobec przedwczesnego i nierozważnego otwierania własnych zakładów a publiczność wobec lichy i niedbałej produkcji.

Podstawę noweli stanowią trzy następujące zasady: podział przemysłu na trzy kategorie, wykazywanie uzdolnienia przy podejmowaniu pewnych kategorii przemysłu koncesyonowanego oraz rękodzielnicstwa i obowiązkowe zawiązywanie stowarzyszeń.

Podział przemysłu na trzy kategorie znajduje uzasadnienie w faktycznych stosunkach, chociaż ustawodawstwo nie powiodło się jeszcze dotąd stworzyć zupełnie wyczerpujących ujęcia „rękodziela”, „fabryki” i „przemysłu”. Do kategorii wolnego przemysłu należą te zajęcia przemysłowe, które każdy prowadzić może w granicach ustawą zakreślonych i pod warunkiem przestrzegania obowiązujących przepisów administracyjnych i policyjnych. Koncesyonowanemi są te zajęcia przemysłowe, które ze względu na publicznych prowadzone być mogą tylko za wykazaniem uzdolnienia i za osobnem zezwoleniem. Rękodzielniczkim w znaczeniu technicznym jest według noweli przemysłowej ten, kto jako kierujący pracownik techniczny łączy w sobie całe kierownictwo swego przedsiębiorstwa, w znaczeniu ekonomicznym ten, dla którego zarobek wypływający z powyższej działalności technicznej stano-

WILKOŁAKI

II.

Chcąc zjawisko to wytłómaczyć, muszę się w rzecz wniknąć i sięgnąć do istoty jej przyczyny. Zaznaczę najprzód, że stkie zarazy potrzebują do swego rozwoju pewnych warunków, pewnego środowiska, wśród którego mogłyby istnieć. Tak zarazy roślinne czy zwierzęce, jak śnieź zbożowa, rdza, trychiny, wymagają, ażeby się mogły rozwinąć, odpowiedniej gleby, pewnej ciepłoty, pewnego światła lub ciemności, wilgotności, odpowiedniego fizycznego odowiska. Podobnie wśród ludzkiego społeczeństwa. Umysłowe zbroczenia tylko przy pewnym tętnie życia, przy pewnej ciemności i przy właściwych warunkach fizycznych i moralnych, wśród pewnego moralnego środowiska mogą się rozwinąć.

Zaś zów rzymskich lykantropia istnieć nie mogła, bo się nie rozwinęła. Ale kiedy, pod nawłem dzikich hord barbarzyńskich zwinęło się żelazo rzymskiego miecza, jak młody i chorobliwie wybujałego drzewa pod uraganiem wichru, wszystkie warunki ludzkiego bytu zostały zupełnie zmienione. Przez wi ci całe niszczyły dzikie hordy nie raz w je tej chwili to, na co pracowały całe pokolenia a wsz/d tej ciągłej burzy nikt nie był pewn dnia ani godziny. Kiedy zaś w X wieku ostatnia banda znalazła dla siebie podściółkę i uścieliła się w kałuży, warunki bytu, ja mówi Taine, w niczem się jeszcze nie zmieniły. Wodzowie barbarzyńscy, zoidalnymi kasztelanami, walczyli z nimi. Pupilili włoscian, palili zbory, cupców, okradali i chłostali do woli salów.

Ziemie pozostawały nieuprawne i brakowało środków do życia. W XI wieku, na 70, wypadła 40 lat głodowych. Raoul Glaber, mnich, powiada, że stało się zwyczajem jadać ciało ludzkie; rzeźnik jeden zostaje żywym spalony za to, że je wystawił w swojej jatece na sprzedaż. Dodajmy, że wśród powszechnej nędzy i brudu, przy zupełnem zaniedbaniu zasadniczych warunków zdrowotnych powietrza, trądy, epidemie, przyswoiły się jak na właściwym sobie gruncie. Ludzkość doszła do obyczajów ludożerców z Nowej Zelandyi, do nieczemnego rozbewstwienia Kaledończyków i Papanasów, do najwyższego upadku i plugastwa, ponieważ wspomnienia przeszłości pogorszały terażniejszą nędzę, ponieważ niektóre myślące głowy, które umiały czytać w starożytnym języku, odczuwały pewnie całą nieskończoność upadku, całą głębokość przepaści, w którą rodzą ludzki od tysiąca lat się zagłębiał.

Zrozumięcie uczucia, które podobny stan rzeczy tak przedłużany i gwałtowny, zaszczepił w tych duszach. Przedewszystkiem było to zwątpienie, obryzanie życia, czarna melancholia. „Świat, mówi współczesny pisarz, jest tylko przepaścią złośliwości i sprężności.” Życie zdawało się być przedwczesnym piekłem. Wielu ludzi, nietylko biedni, słabi, kobiety, ale władcy i królowie, usuwało się. Dla dusz choć trochę szlachetnych i choć odrobinę delikatnych jednomyślność i spokój klasztoru więcej warty. Z tymczasem rokiem sądzono, że zbliża się koniec świata i wielu ludzi, porwanych postrachem rozdało swoje dobra między kościoły i klasztory. Z drugiej strony jednocześnie z trwożą i zniechęceniem, pojawiają się nerwowe podniecenia. Ludzie, którzy są zbyt nieszczęśliwi, stają się drażliwi jak chorzy lub więźniowie; wrażliwość ich rośnie i dochodzi do granic właściwych kobiecie delikatności. Ich serca ulgają dziwnym, gwałtowno-

ściom, przygnębieniom, przesadom, i tliwościami niewłaściwym ludziom zdrowym.

Wpływ takiego fizycznego i moralnego środowiska na umysł ludzki objawił się w dwóch odrębnych, choć z jednego źródła płynących kierunkach. Z jednej strony podniecenie ducha, przemawiające do mas pełną tajemnicą i niepokoju gotycką świątynią, objawiające się w mistycznym kierunku filozofii takiego Bernarda z Clairvaux i odzywające się do ludzkości ostatni raz w kilka wieków później płomiennym, porwującym głosem św. Teresy.

A z drugiej strony wszystko, co niskie, szpetne i upadające człowieka — fanatyzm i inkwizycya, tortury i wszystkie przesadne wierzenia rozpanoszyły się jak nigdy. Z ciemnych, ludowych instynktów podnoszą się gusła, zabobny i przesadne wierzenia, przyjmujące chorobliwy i zaraźliwy charakter. Na zachodzie, do połowy XVI wieku staje się przesad wilkołaka taką chorobą: *lykantropia*. Współcześni wyobrażają sobie, że wilkołaki noszą futro między skórą a ciałem, że biegają tak prędko jak wilk, zostawiając jego ślady, i że oczy ich po wileczemu się świecą. Naturalnie, że to czarownik albo dyabeł, w których wówczas jeszcze ludzie wierzą, ma zwykłych śmiertelników w takie dziwotwory przemieniać. To nie, że sobie to ludzie wyobrażają i że w to wierzą, ale co gorsza, przy takim rozstroju umysłu i podnieceniu nerwów, jaki skreśliłem, zdaje się niektórym osobom, kobietom i mężczyznom, że mają rzeczywście futro, pazury i kły, że biegając po nocach rozrywają ludzi a szczególnie dzieci. Bez lub wśród tortur przyznają się do tego na sądach, a zeznania ich podniecają innych i zarażają taką samą halucynacją. Próbowano wówczas egzorcyzmów, tortur i ognia na ich zniweczenie... napróżno. Nie znano wówczas żadnego skutecznego środka — oświaty, zdolnej jedynie zmienić moralne śro-

dowisko, które było jedynym dyablem, wywołującym lykantropię.

Choroba ta rozpościerała się do połowy XVI wieku, to też nie dziwnego, że jeszcze za cesarza Zygmunta zebranie najznakomitszych teologów potwierdza istnienie wilkołaków. W krajach mniej oświeconych wiara żywa w wilkołaki przechowuje się długo. Jeszcze w r. 1725 na Węgrzech w wiosce Kis-solowa toczy się proces przeciw 40 nieboszczykom, którzy w takiej postaci mają po nocach napadać spokojnych mieszkańców, a u nas jeszcze w r. 1759 Stanisław Duń-czewski w swoim kalendarzu wspomina, że wielu jest takich w rzeczywistocie. Odzywa się ten myt jeszcze z poezyi Byrona i brzmi na tle tej poezyi w jednej z najlepszych oper Marschnera: *Der Vampir*, na berlińskiej scenie koło r. 1828.

Dziś, jak wiara we wszystkie rzeczy, które naturalnemi siłami przyrody wytłómaczyć się nie dają, dla prawdziwie wykształconej części społeczeństwa wilkołak jest tylko tem, czem był zawsze w rzeczywistocie — przesadą. U naszego ludu zmalał już bardzo i tylko jako zmora nachodzi noc włościańska chęta. A we dworze majacej chęta w owym przesądzie o niedoperkach, które mają się w włosy plątać i ssać krew....

Tak i na pojęciu wilkołaka sprawdza się owo ogólne prawo, od którego zacząłem. Poczęty w głębokim uczuciu ludzkiej natury, zespolony aryjskim mytem z postacią wilka, wyłania się już w starożytności a podsycony ciemnością umysłu rozlewa się w średnich wiekach szeroko. Aż w epoce powstającego odrodzenia (humanizmu) spotyka się z zaporą wiedzy. Fale jego, z początku gwałtowne i gwałtownie odrzucone, coraz stają się słabszemi; nareszcie z triumfem doświadczalnej nauki bieżą wyobrażenie wilkołaka już w przeciwnym kierunku ku niepanięci-

wi główną część dochodu przedsiębiorczego, wreszcie w społecznym ten, który, przebywając praktykę jako uczeń i czeladnik, wyniósł się na stanowisko samodzielnego przedsiębiorcy — majstra. Władzy wykonawczej pozostawia nowela zaliczenie zajęć przemysłowych od tych kategorii i zaprowadzenie zmian od wypadku do wypadku.

Dowodu uzdolnienia wymagała obecnie obowiązująca ustawa tylko od osób podejmujących przemysł koncesyjonowany. Tak samo (co najmniej) potrzebnym jest to uzdolnienie także do rękodzielnictwa. Nie jest to właściwie zaporą zagradzającą drogę do przemysłu i zarobku samodzielnego, lecz raczej niezbędny środek ochronny dla uczciwej pracy wobec konkurencji i lichiej produkcji, wobec braku doświadczenia, niedostatecznej znajomości rzeczy i lekkomyślnego rozpoczęcia przedsiębiorstwa. Wreszcie środek ochronny dla konsumentów i kupców wobec lichego towaru. Wymagany przez nowelę dowód uzdolnienia chroni zatem tak produkującego jak i konsumującego.

Cudzoziemcom ułatwia nowela osiedlenie się i wykonywanie przemysłu, jeżeli wykażą, że w państwach, którego są obywatelami, nawzajem w ten sposób traktowani są obywatele austriaccy. Postanowienie to uzasadnione jest tem, że osiedlanie się cudzoziemców celem wykonywania przemysłu wychodzi na korzyść rodzimej przemysłowości, gdyż przysparza jej inteligencji, siły roboczej i kapitałów.

Zasadę obowiązkowych stowarzyszeń przyjęła już obecnie obowiązująca ustawa przemysłowa, jako podstawę porządku. Komisya nie uznała potrzeby uczynienia jakiegokolwiek wyjątku w tej zasadzie, gdyż organizacja jest bezwarunkowo potrzebna a organizacja wyznacza, aby nawet nieskomplikowane zajęcia przemysłowe, do których prowadzenia nie potrzeba wielkiego ćwiczenia lub uzdolnienia, w asocjacji szukały korzyści silnego i trwałego związku. Stowarzyszenia, jeżeli w swoim korporacyjnym związku zostawiają dość miejsca dla swobodnego ruchu, są bardzo ważnym czynnikiem rozwoju niezbędnym środkiem do osiągnięcia wspólnych celów. Pod niejednym względem stowarzyszenia stanowią jedyny organ, utrzymujący związek między przemysłowcami a publicznością władzami, izbami handlowo-przemysłowymi, gminami i ciałami reprezentacyjnymi. Stowarzyszenia zastępują wspólne interesy, czuwają nad utrzymaniem i poprawianiem stosunków między samodzielnymi przemysłowcami a robotnikami co do nauki i pracy, starają się o zakładanie fachowych szkół, pośredniczą w tworzeniu kas pomocy a tem samem przyczyniają się do ułatwienia gminom ciężkiego obowiązku zaopatrywania ubogich. Dobrze zorganizowane stowarzyszenia stanowią jednym słowem niezbędną podstawę samorządnej administracji.

Szczególne uwagę zwraca nowela przemysłowa na zakłady zastawnicze, które dla usunięcia obowiązujących przepisów przybierają formy różnorodne i w ostatnich czasach powstały w nadzwyczajnej liczbie. Obecnie obowiązujące przepisy nie odpowiadają już co do zakładów zastawniczych współczesnym stosunkom obrotowym i potrzebom, na co

zwracali już niejednokrotnie uwagę strony interesowane i różne korporacje. Najbardziej niedzielnym środkiem wydało się komisji zaliczenie interesu zastawniczego do kategorii koncesyjonowanych zajęć przemysłowych z zastrzeżeniem, że do wykonywania wymagane będą nie tylko warunki pewności zastawów lecz także rękojmię pod względem moralności i bezpieczeństwa oraz zastosowanie się do stosunków lokalnych.

Przemysł szynkarski także zwrócił na siebie szczególną uwagę komisji z powodu wielkiego wpływu, jaki wywiera na stosunki moralności, zdrowia i bezpieczeństwa. Obecnie obowiązujące przepisy nie kładą silnej tamy niestosunkowemu rozrostowi tego przemysłu. Liczne petycje oddawna to podnoszą. Komisya starała się w nowych postanowieniach zaprowadzić takie modyfikacje, aby przemysł szynkarski bez ujemny dla potrzeb konsumpcyjny nie przekraczał granic określonych niezbędnymi względami na stosunki zdrowia i moralności.

Sprawy krajowe.

(Statystyka zwierząt użytecznych w Galicyi).

I.

(P) Rezultaty ostatniego obliczenia użytecznych zwierząt domowych w Austrii znajdujemy zestawione w drugim zeszytu czasopisma *Statistische Monatschrift* z b. r. w artykule p. t. *Häusliche Nutztiere in Oesterreich*. Z artykułu tego wyjmujemy daty ogólne, tudzież szczegóły odnoszące się do Galicyi, potrącając zresztą tylko tu i ówdzie o inne prowincje monarchii.

Ostatnie obliczenie użytecznych zwierząt domowych uskuteczniłem zostało równocześnie ze spisem ludności z 31 grudnia 1880 a różni się ono od poprzedniego obliczenia tem, że uwzględniono w niem po raz pierwszy dopiero jedną ważną okoliczność tj. liczbę właścicieli, do których zwierzęta pojedynczych gatunków należą.

Według spisu z 1880 wynosi ogólna liczba koni w Austrii 1,463,282, które należą do 111,880 osób; liczba mułów i osłów 49,618, liczba ich właścicieli 40,067; liczba bydła rogatego 8,584,077 sztuk, liczba ich właścicieli 2,122,931; liczba owiec 3,841,340 należących do 408,867 osób; liczba kóz 1,066,675, należących do 500,126 osób; liczba świń 2,721,541, liczba właścicieli 1,111,540; liczba wreszcie psów pszczylnych wynosi 926,812 a należą one do 193,971 osób.

Z porównania rezultatów ostatniego obliczenia z rezultatem poprzedniego obliczenia (z dnia 31 grudnia 1869 r.) okazuje się, że z jedynym wyjątkiem owiec, których liczba zmniejszyła się r. 1869 o 3,841,340 sztuk, t. j. o 35.57 procent, albowiem w r. 1869 było ogółem 5,026,398 sztuk — we wszystkich zresztą gatunkach liczba sztuk wzrosła. W szczególności zwiększyła się od r. 1869 liczba koni o 73,659 sztuk t. j. o

5.30 procent, w r. 1869 bowiem wynosiła ona 1,389,423 sztuk; liczba mułów i osłów, która wynosiła 43,070 wzrosła o 6,548 sztuk t. j. 15.20 procent; liczba bydła rogatego, wynosząca w r. 1869 7,325,212 sztuk, wzrosła o 1,158,865 sztuk, t. j. o 15.61 procent, liczba kóz z 979,104 sztuk, o 27,571 sztuk czyli 2.82 procent, liczba świń z 2,551,473 sztuk o 170,068 sztuk, czyli 6.67 procent; liczba wreszcie psów pszczylnych, która w 1869 r. wynosiła 913,743 sztuk, zwiększyła się o 12,569 sztuk, to jest 1.37 procent.

Ile mówią podane wyżej cyfry, przedstawiające zwiększenie się, względnie zmniejszenie się liczb sztuk w poszczególnych kategoriach zwierząt domowych, okazuje się jeszcze jaśniejsze z zestawienia rezultatów obliczenia z r. 1869 z rezultatami jeszcze wcześniejszego z r. 1859. Z zestawienia tego okazuje się, że w okresie 1857—1869 w dwóch tylko gatunkach miało miejsce zwiększenie się liczby sztuk: zwiększyła się mianowicie liczba koni wynosząca w r. 1857 1,294,831 sztuk, o 72,202 sztuk, t. j. 5.57 procent, i liczba mułów i osłów, wynosząca 42,976, o 4,239 sztuk czyli 9.86 procent; spadła natomiast liczba sztuk bydła rogatego z 8,013,368 o 588,156 czyli 7.34 procent, liczba owiec z 5,284,654 o 258,256 t. j. 4.88 procent, liczba kóz z 1,027,618 o 48,514 t. j. 4.72 procent, wreszcie liczba świń zmniejszyła się z 3,409,950 sztuk o 858,477 czyli 25.17 procent.

W trzech zatem gatunkach zwierząt, w których liczba sztuk w okresie 1857—1869 znacznie spadła — mianowicie w gatunku kóz, świń a zwłaszcza w tak ważnym dla gospodarstwa bydła rogatem — zastaje ostatnie obliczenie stanowczy zwrot ku lepszeniu; liczba sztuk wzrosła i to właśnie w najważniejszym gatunku, bydła rogatego, wcale znaczenie. Objaw ten nie da się uważać wyłącznie za konsekwencję pomyślnego zbioru roślin pastewnych w r. 1880, lecz ówsmem także przypuszczać, iż w ogóle w ostatnich czasach stosunki gospodarcze znacznie się poprawiły. Z drugiej jednak strony nie można też oczywiście zapoznać i bezpośrednio w tej mierze oddziaływanie pomyślnego zbioru; właśnie bowiem większy zapas pokarmu pozwolił na zatrzymanie większej ilości młodzieży dla wychowku.

Choć jednak ogólne cyfry wskazują stanowcze zwiększenie się liczby sztuk we wszystkich gatunkach z wyjątkiem owiec, to natomiast rezultaty obliczenia w poszczególnych prowincjach przedstawiają bardzo wielką różnorodność. Nie masz ani jednego gatunku zwierząt w którymby zwiększenie się lub zmniejszenie się liczby sztuk było jednostajnym we wszystkich prowincjach, a tem mniej jeszcze we wszystkich powiatach. Przy jednym nawet gatunku, t. j. przy mułach i osłach, ogólny rezultat przedstawiający przyrost 15.20 procent jest wprost łudzącym wskutek wyjątkowo wysokich cyfr przyrostu, jakie wypadają dla dwóch prowincyj. I tak z 17 prowincyj austriackich w 11 zmniejszyła się liczba sztuk, w 4 prowincjach zwiększyła się ona wcale nieznacznie. Tymczasem ogólna cyfra przedstawia zwiększenie się liczby sztuk o 6.518 czyli o 15.20 procent, a to w skutek wyjątkowego wzrostu liczby sztuk w Istrii o 2,827 i w Dalmacyi o 5,002. Wzrost ten tłumaczy się pomnożeniem liczby zwierząt jucznych w tych krajach, które spowodowaniem zostało zwłaszcza w Dalmacyi stosunkami z krajami okupowanymi. W Galicyi liczba mułów i osłów wynosi według ostatniego obliczenia 1,011 sztuk większa liczbę sztuk mają tylko Dalmacya, Istria i Tyrol. Liczba właścicieli wynosi w Galicyi 347; większą liczbę właścicieli znajdujemy prócz wymienionych wyżej trzech krajów jeszcze w Gorycyi i Gradyse.

Co się tyczy koni to zwiększyła się liczba w 13 prowincjach. Najwyższy procent przyrostu, bo 23.37 wykazuje Buk wina (gdzie liczba koni zwiększyła się o 9,986 sztuk). Znaczne procenta przyrostu wykazują dalej: Dalmacya (19.33) Kraina (11.09), Tyrol (10.41), Niższa Austria (9.03). W Galicyi procent przyrostu nie jest tak wysoki, ponieważ wynosi tylko 5.70, chociaż ilość sztuk, o którą liczba koni się zwiększyła, przedstawia wcale pokaźną cyfrę 39,652. Od r. 1869 wzrosła zatem liczba koni w Galicyi z 695,610 na 735,262. Liczbą tę zajmuje Galicya w rządzie prowincyj austriackich pierwszą miejscę, a nawet pozostawia resztę prowincyj, daleko za sobą w tyle. Prowincya bowiem, która w tym względzie drugie z rzędu miejsce zajmuje, t. j. Czechy, liczy zaledwo 197,602 sztuk. Z 4 krajów, w których liczba koni się zmniejszyła, zwracają na się uwagę szczególnie Salzburg z 4.29 procentem zmniejszenia się i Śląsk, gdzie procent zmniejszenia się wynosił 6.60. Liczba właścicieli wynosi w Galicyi 310,981, zatem także największą ze wszystkich prowincyj austriackich.

Liczba bydła rogatego zmniejszyła się w jednym tylko Salzburgu, tu jednak spadła ona wcale znacznie, bo o 17.44 sztuk czyli o 10.63 procent. We wszystkich zresztą prowincjach wzrosła liczba bydła rogatego i to prawie wszędzie bardzo znacząco. W Galicyi

stosunkowo procent przyrostu nie był bardzo wielki, bo wynosił 8.32 tak, że tylko w 3 krajach t. j. w Dalmacyi, Tyrolu i Vorarlbergu znajdujemy mniejszy procent. W pozostałych 12 prowincjach procent przyrostu był większy niż w Galicyi, szczególnie podnieść należy wysoki procent przyrostu w Czechach (30.61) w Gorycyi i Gradyse (30.32) i Morawii (26.15). Obecnie wynosi liczba bydła rogatego w Galicyi 2,242,611 sztuk, wzrosła ona zatem od r. 1869 z 2,070,574 sztuk o sztuk 172,289. Cyfra 2,242,611 jest najwyższą ze wszystkich, jakie pojedyncze prowincje wykazują. Do cyfr tej największej zbliżają Czechy, które liczą 2,092,380 sztuk bydła rogatego. W innych prowincjach austr. nie dochodzi nigdzie liczba sztuk nawet do 700,000. Liczba posiadaczy wynosi w Galicyi 716,631 i w tym też względzie zajmuje Galicya pierwsze miejsce między prowincjami monarchii.

SPRAWY MONARCHII

Kancelarya Izby deputowanych jak już donieśliśmy, rozesała w tym tygodniu zredagowane przez ur. Belerediego dodatki do sprawozdania komisji przemysłowej projektu ustawy zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową. Sprawozdanie to zawiera motyw i objaśnienia projektu wypracowanego przez komisję i zamknięciem ostatniej sesji parlamentu. Na wstępie daje on pogląd na genezę formy ustawy przemysłowej i wspomina o wniesionem w listopadzie r. 1879 a następnie cofniętem przedłożeniu rządowem, oraz o projekcie rządowym z dnia 18 grudnia 1880 r., który służył obecnie za podstawę prac komisji. Sprawozdanie mówi dalej, że komisya, która pierwotnie zamierzała rozdzielić obszerny materiał pomiędzy trzy komisje uchwaliła na d. 24 listopada 1880 r. przesać całe przedłożenie jednemu referentowi, na wniosek którego podjął w ciągu obrad wziąć pod dyskusję i wypracować rozdziałów i wnieść je do Izby jako nowelę do ustawy przemysłowej. Do powzięcia takiej decyzji skłonił go głównie memoriał dep. Reschauera, z którego sprawozdanie przytacza następujące interesujące i charakterystyczne daty: Z początku roku 1860, w którym przemysł w całym Wiedniu, a jeśli tutaj, gdzie koncentrował się handel, gdzie obrót jest największy, drobny przemysł nietylko podnosi, lecz zmierza szybkim krokiem do upadku, to fakt ten smutny każe uważać, że taki sam stosunek, jeśli nie gorszy zachodzi na prowincyj. Od r. 1860 do 1860 liczba osób płacących podatek zarobkowy podniosła się z 33,943 na 40,107. Na początku 1860 r. poczęła obowiązywać ustawa przemysłowa z dnia 20 grudnia 1859 r., proklamująca tak zwany przemysł w całości nadzieją, jaką pokładano w tej ustawie zawiodła zupełnie. W przeciągu lat 13, do roku 1873 liczba osób płacących podatek zarobkowy wzrosła tylko o 5,159, ogólny jednak dochód, pomimo podwyższenia podatku w latach 1863 i 1868, oraz pomimo obostrzeń przy wymiarowaniu i ściąganiu, miał wzrosnąć, zmniejszył się. W r. 1873 33,943 osób wniosło 913,983 zł. podatku, zaś w r. 1879 od 48,861 osób pobrano 1,073,974 zł. W przeciągu przeto lat 13, mimo przybycia 15,118 opodatkowanych, zwykła dochodów wynosiła tylko 159,999 zł. Z końcem r. 1879 pomimo podwyższenia podatku zarobkowego zapłacono o 13,767 87 ct. mniej, niż płacono na rok przed prowadzeniem wolności przemysłowej. W r. 1858. Smutny obraz zubożenia drobnego przemysłu w Wiedniu uwydatnia się jeszcze jaskrawiej w następujących danych. W r. 1852 w ogólnej liczbie płacących podatek zarobkowy było 24.3 procent tak, a którzy płacili ten podatek według najniższej skali, t. j. po 5 zł. 25 ct. rocznie. W roku 1879 procent ten wzrósł do 42.1, a z podziękowaniem przedstawia się jeszcze, jeżeli weźmiemy pod rozwagę rekordy opodatkowanych 10¹/₂ do 21 zł. podatku, który w 1852 liczba należących do tej kategorii wynosiła 14,540, a w r. 1864 podniosła się do 17,520. Od tego czasu poczynają się zmiany na reakcyę. Cyfra rękodzielników tej kategorii, która roku 1852 wynosiła 42.4 procent ogólnej liczby podatkujących, spada coraz bardziej, i wynosi r. 1879 tylko 9.4 procent. Nie lepiej ma się rzecz z następną kategorią, opłacającą najmniej 21 zł. Liczba ta podniosła się od r. 1852 do 1862 z 3,100 na 5,058, lecz do r. 1879 spadła na 3,100, jest zatem o 63 mniejszą niż przed 15 laty, gdy nie istniała jeszcze wolność przemysłu.

Inne zasadnicze motywy sprawozdania podajemy dziś w osobnym artykule, na następnej stronie dziennika.

Dziś nazwy tej używać można chyba w przenośnym znaczeniu, używać jej do pasyżów żyjących się krwią innych.

Z pomiędzy zwierząt, zacząwszy od naszego komara, takich bardzo wiele. Na południowej półkuli w Ameryce istnieje cała grupa niedoperzy, które napadają, ssąca zwierzęta, także i śpiącego człowieka, siadają na nich, potem leżącym wypukłym jak bańka naciągają, które, przebijają ją delikatnymi i ostrymi szpami i są krew, którą się żywią. Na Cecylonii, dla urozmaicenia wróżek jakie podziwnik odbierze, spotyka się z masą pasyżów, które żyją na drzewach i zlatują spadają na przechodzących zwierzęta. Na Gorycyi nie byłem, ale przypominam sobie, że kiedy przed dziesięciu laty ebożdziłem pokój dla zbadania jego flory a zdarzało mi się nocować w jakiej kamienicy, to z trwogą myślałem o tem, czy w noc z belkowania pułapu nie spadnie na mnie szereg bezskrzydłych i suchych pijawek. Te i tym podobne stworzenia zwierzęcego świata są, jeżeli już nie powszechnie znane, to przynajmniej jakiejś części z nich pojęcie splywa nawet w atmosferze ludzkiej.

Jeżeli o rasie pasyżujących na zwierzętach zwierząt, chyba wiemy, a w wilkołaki świata tożnego, w rośliny żywiące się krwią zwierząt, poproszę, nie wierzymy.

Bo jakżeby to być? To coś zakrawa na bajkę świętokrzyską, woda, zaczerpnięta ze starszych jeszcze źródeł, wisiwi wystrzelonej przez św. Emeryka w głowę jelenia, która temu zwierzęciu wyrosła między rogami w owocodajne drzewo. Nie, w to wierzyć nie możemy, bo nareszcie jakżeby zwierzę mogło pozwolić na to, żeby się doń roślina przyczepiła, żeby zapuściła korzenie, żeby... ale tych żeby znalazłoby się daleko więcej! To wszystko być może, ale to jest pewną rzeczą, że wilkołaki roślinne

istnieją; że ich jest wiele; że ofiary ich otaczają nas nieraz całymi massami; że nie uważamy na ich konwulsyjne przedśmiertne drgania; że przechodzimy mimo ich zwłok obojętnie. Ale gdzie i kiedy? Wszędzie: w miescie i na wsi, w ogrodzie i na polu, w lesie i w sadzawce; jednym słowem wszędzie się z nimi spotkać można. Ale jeżeli te wilkołaki roślinne są rzeczywiście tak pospolite i tyle ofiar za sobą pociągają, to muszą być tak małe, że w skutek tego giną nam z przed oczu. Są, co prawda, między niemi i małe, choć w skutkach zdają widne ale są i duże, tak duże jak mały palec i to w dodatku barwy jaskrawej np. ceglasto czerwonej podobnie jak rydze i inne grzyby. Rzeczywiście te wilkołaki roślinne są przeważnie grzybami. I tu musimy się porozumieć pod tym względem, że oprócz grzybów, które znamy z półmiska i lasu, oprócz trufli, rydzów, smardzów, pieczarek i muchomorów są jeszcze inne, zupełnie odmiennej postaci. A to, co im jest wspólne, to brak tej żywej zielonej barwy właściwej innym roślinom. To zaś nie bagatela, bo tylko z pomocą tego zielonego barwika wytwarza każda zwykła roślina, z powietrza i wody, przy ognisku łoża, swój obiad. Grzyby więc, które sobie nie posiadają, nie mogą same na obiad swój zapracować. Na więc albo pieczenie, żywiącymi się z resztek innych roślin, jak np. pieczarki lub rydze, albo zabierają pokarm gwałtem innym roślinom na których się sadowią, jako pasyży, takie np. jak śnieżyca, rąca, sporysz lub zaraza kartofli; albo nareszcie stają się wilkołakami ssącymi krew i spożywającymi ciałe napadanych przez siebie zwierząt.

DR. JÓZEF ROSTAŁIŃSKI.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Konferencya w Konstantynopolu.)

Stambulski sprawozdawca *Politische Correspondenz* pisze pod d. 23 czerwca:

„Dwie były okoliczności w sprawie wschodniej, których Turcy nigdy pojąć nie mogli a teraz zaczynają wierzyć, że w sprawie egipskiej czeka ich jeszcze niejedna niespodzianka w podobnym rodzaju. Pierwszym faktem wielce ich zdumiewającym było to, że ich zmuszono do odstąpienia pewnych terytoriów Grecji, pomimo iż Grecy nie prowadzili o to żadnej wojny a taki akt międzynarodowy jak odstąpienie prowincyj logika turecka umiałaby sobie wytłómaczyć jedynie pod naciskiem siły zbrojnej. Drugim faktem, którego Turcy równie zrozumieć nie mogą, jest obecne zebranie się konferencyi w Konstantynopolu, pomimo, że sułtan po kilkakroć sprzeciwiał się stanowczo konferencyi, w której idzie o Egipt, przedstawiający się wyobraźni tureckiej jako prowincya sułtana. Niepodobna prawie odmalować radości kół tureckich, gdy już postanowione zebranie konferencyi pozostało przez kilka dni w zawieszaniu. Dyplomacya turecka miała, że odkryła najoczywistszy dowód utrzymywanej dotychczas w tajemnicy przez dyplomacyę europejską niejedności w Europie. Turcy politycy zresztą nigdy nie wierzyli w jedność Europy, bo w razie przeciwnym nie byłiby wysyłali poselstwa specjalnego do Berlina. Liczono mianowicie na antagonizm pomiędzy Francją a Niemcami. Utarło w kołach tureckich wyobrażenie o księciu Bismarcku są niemal dziecinne i dochodzą aż do zabobonności. Przedstawiają go sobie Turcy jako pewien rodzaj Meftisty, który potajemnie dzierży w swoich rękach wszystkie sprężyny polityki europejskiej i prawdziwie po szatańsku podszeptuje innym gabinetom różne pomysły, których wykonanie wychodzi zawsze na korzyść Niemcom. Panuje naprzykład ogólna wiara, że konferencya, jeśli nie przyjdzie do skutku, jakkolwiek jest już rzeczą pewną, to będzie to dziełem kanclerza niemieckiego. Sprawującego interesu niemieckiego Hirschfelda uważają Turcy za dyplomata mającego samego szatana na usługi. Im więcej okazuje się on uprzejmym i uprzedzającym, im skromniej występuje, tem głębsze robi wrażenie na Turkach starej daty i czaruje ich umysły. Te iluzje i fantazje tureckiego rozumu stanu mają śmieszne, ale mają i poważne strony. Zacięty upór sułtana, przeciwnego konferencyi, wykładany jest przez Turków jako następstwo rady, a nie trzeba dodawać, kogo za tak wpływowego doradcę poczytują. W takich stosunkach trudno będzie Turkom pogodzić się z samą konferencyą. O wzięciu przez Turcyę udziału w obradach nie ma nawet mowy w kołach tureckich. Kroki wprawdzie w celu skłonienia Porty są czynione nieustannie, ale podobno pozostaną bezskuteczne.

„Nie podlega już wątpliwości, że zwołkę w rozpoczęciu obrad konferencyi wywołał poseł turecki w Londynie Musurus basza. Lord Granville miał słyszeć z ust posła tureckiego, że Porta, jakkolwiek nie chce brać udziału w konferencyi, jednakże nie sprzeciwia się stanowczo zebraniu jej w Konstantynopolu. W tym sensie zakomunikowano tę wiadomość innym gabinetom i w tem przypuszczeniu prawdopodobnie ustanowił ks. Bismarck termin zebrania się na dzień 22 czerwca. Pokazało się tymczasem, że co do Porty, był to fałszywy rachunek, gdyż Porta bezwzględnie zmanifestowała dobitniej jeszcze i jawnie swoją niechęć. Ale mocarstwa zachodnie zaszły jż za daleko i odwołanie było niemożliwe. Czy w samej rzeczy zachodziło tu tylko nieporozumienie ze strony Musurusa-baszy? Lord Dufferin uważał się przed ministrem spraw zagranicznych Saïdem-baszą na sprzecznosc i między oświadczeniem Musurusa a urzędowemi notami Porty. Saïd basza odpowiedział, że Musurus nie otrzymał żadnych instrukcyj, ażeby przedstawiał takowe oświadczenie. Porta nie miała być może, iż po...
...zapie łagocnie. Lord...
...to czynił powtórnie przedstawienia, uwagę na wprowadzenie...
...i miał nawet wystawić konie...
...wołania Musurusa-baszy, lecz mi...
...nie podzielał tego zapatrywa...
...żądała oczywiście usprawiedli...
...wego posła, lecz ten zaprzeczył...
...jakoby miał dawać do zrozumie...
...ta jest przychylną konferencyi...
...am lord Granville przyznał, że za...
...zrozumienie.”

L. — ep o sprawie egipskiej.)

Journal podaje następujące zdanie Egiptu dla Francji, wypowiedziane przez twórcę kanału suezkiego:

„Moje o kwestyi egipskiej jest

stanowcze i jasne i nie uległo zresztą żadnej zmianie. Od dawna powtarzałem każdemu, kto o tem chciał słyszeć, że oprócz kwestyi finansowej, nad którą czuwać musimy, nie mamy żadnej innej sprawy w Egipcie. Uprowadzeni nie chcą przyznać, że ten kraj, który według mniemania wielu pozostał za cofanym i całkiem dziwnym, zrobił właśnie olbrzymie postępy. Nie napróżno począwszy od Mehmeda-Alego wielekroć Egipt wysyłał młodzież znakomitszych rodzin na wykształcenie za granicę, do Anglii, Niemiec, a szczególnie do Francji. Nowe to pokole nie przywiozło z Europy idee postępowe, które lubo powolnie utorowały sobie jednak drogę w kraju. Trzeba zatem pozwolić Egipcyanom na taką politykę, która im się podoba, byle tylko nie dotykała bezpośrednio naszych interesów. Kiedy mnie w r. 1849 wysłano do Rzymu w misji dyplomatycznej, mówiłem to samo, co dziś, ale nie usłuchano mojej rady. Włochy chciały być wolnem i niezawisłym państwem, a myśmy nie powinni byli mieszać się do tego. To też wskutek rozwoju i przebiegu ekspedycyi rzymskiej podał się do demisji i zajmowałem się odąd tylko kanałem suezkim. Mojem przekonaniem jest, że nie należy nigdy występować przeciw dążnościom narodów. To samo odnosi się dziś do Arabi-baszy. Człowiek ten reprezentuje dziś nowe idee, jest on nieuniknionym przedstawicielem sytuacji dzisiejszej. Ruch już się rozpoczął i nie go powstrzymać nie zdoła. Dlatego także powiedziałem w tych dniach do Gambetty: „Pan, któryś był w r. 1869 tak dzielny reprezentantem liberalnych idei we Francji, nie powinien dziś szukać zakłóceń albo nawet wojny z reprezentantem liberalnych idei w Egipcie, a mianowicie z Arabim-baszą.”

O nowym prezesie gabinetu, Ragheb-baszy mówi Lesseps: „Znam Ragheba baszę od lat dwudziestu pięciu. Jest to człowiek zany, inteligentny i posiadający powszechny szacunek. Był pod Saïbem baszą ministrem finansów i zeszedł z tego stanowiska z czystymi rękami, co w Egipcie należy do fenomenów. Był on, rzeczby można, założycielem kanału Suezkiego. W nowym gabinecie będzie on żywiołem usmierzającym. Ragheb jest zarazem przełożonym administracyi meczetu del Luzar i zwierzchnikiem istniejącej przy tym meczecie szkoły wyższej, która ma niezmierną wziętość na całym Wschodzie. On jeden umie usmierać zbyteczny fanatyzm ulemów i może być najlepszym łącznikiem pomiędzy kedywem a Arabi baszą. Według mnie jedyną czynnością, którąbyśmy powinni najpierw wykonać, byłoby natężyć miastowe oddziały pancerników z pod Aleksandryi. Ta platoniczna demonstracya floty wywołała tylko zapalczywość ludności i spowodowała krwawą katastrofę, której zresztą winni są także nasi niezręczni przyjaciele.

O interesach finansowych Francji wyraża się Lesseps, iż nie ma najmniejszej obawy, ażeby one mogły w Egipcie uciepnieć. Traktaty międzynarodowe nie zostaną naruszone, a dochody kraju przeznaczone na spłatę procentów i nadal obracane będą na ten sam cel. Sprawa w ogóle nie stoi tak źle, jak wielu mniema, byle Francya zdecydowała się nie kłócić rąk w cudze sprawy, dopóki jej interesa finansowe są zabezpieczone.

KRONIKA

— Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Rainer w podróży Swej inspekcyjnej przybył dnia 27 do Wadowic, gdzie przenocował, a na jutro odbył lustracyę obrony krajowej. Po południu tegoż dnia Jego Cesarska Wysokość wyjechał na Oświęcim do Wiednia.

— C. k. Namiestnictwo nadało opróżnione stypendyum fundacyi miasta Mikołajowa w roczną kwotę 60 zł. Piotrowi Petryci, uczniowi I klasy akademickiego gimnazjum we Lwowie.

(—) Szlachetny dar. Tutejsza firma kupiecka p. E. Krausa złożyła w dyrekcji szkoły etatowej męskiej im. Czackiego przez swego dyrektora, p. Leona Fränkla, kwotę 25 zł. na podziękuję tej szkoły. Za ten dar dyrekcya szkoły młodzieży składa za naszym pośrednictwem szlachetnemu dawcy publiczne podziękowanie.

(—) Zakonczenie roku w lwowskiej szkole dla sług odbędzie się w pierwszą niedzielę lipca punktualnie o 4 godzinie popołudniu w sali szkoły wydziałowej żeńskiej w ratuszu, na którą to uroczystość dyrekcya szkoły zaprasza wszystkich, którym dobro tej instytucyi nie jest obojętnem.

(—) O odkryciu pokładów wosku ziemnego w Truskawcu otrzymujemy kilka ciekawych szczegółów. W kierunku południowo-wschodnim o 4 kilometry od zakładu zdrojowego leży cieczoza około lasami niwa rustykalnych gruntów obejmująca przeszło 50 morgów a zwana „Pomiarkami.“ Na niwie tej jeszcze przed kilku nastu laty spotykano ślady nafty a w r. 1868 zawiązała się osoba spółka, która przystąpiła do

kpania jednego szybu. Dokopano się kąpiączki, ale pokłady były tak niekorzystnie ułożone, i z powodu swej lekkości i ruchomości tak trudne do pokonania, że po zagłębieniu szybu do trzydziestu kilku metrów przedsiębiorcy zaniechali musieli dalszych robót. W roku ubiegłym p. Stefan Gliński pokusił się o nowe poszukiwania w tem samym miejscu i przystąpił do zagłębienia zaniechanego szybu. Dzięki lepszym przyrządom i doświadczeniu, powiodło mu się ustalić ruchome pokłady i dotrzeć do 40 metrów głębokości, w której z wiosną tego roku znalazł znowu kąpiączkę. Przekonawszy się tym sposobem o rzeczywistej górniczej wartości terenu nabył p. Gliński przy pomocy kilku współników około dwudziestomorgową przestrzeń, podczas gdy reszta całej wspomnianej niwy w objętości około 30 morgów kupili obecni właściciele zakładu zdrojowego w Truskawcu. W pierwszych dniach maja b. r. odkrył p. Gliński wbrew wszelkim oczekiwaniom w szybie swoim, zagłębionym do 44 metrów, silne pokłady wosku ziemnego. Odkrycie to nadało zupełnie inny kierunek dalszym poszukiwaniom, a przede-wszystkiem zwróciło uwagę właścicieli drugiej połowy niwy Pomiarki, którzy dotąd poszukiwali kruszców na innym terenie. Rozpoczęto natychmiast kopać nowy szyb na Pomiarkach i oto dnia 22 czerwca w głębokości sześciu za ledwie metrów trafiono na pokład wosku ziemnego, wrzekomo bardzo obfity. Codziennie wydobywa się z tego szybu po kilkadziesiąt centnarów wosku ziemnego, a mimo że dotarto już do 11 metrów głębokości, nie przebito jeszcze całej warstwy wosku. Całego znaczenia tego odkrycia niepodobna dziś jeszcze ocenić należyście — przyszłość dopiero okaże, o ile obfitość pokładów wosku ziemnego dać może rękojmię trwałej eksploatacyi i czy Truskawiec stanie się rzeczywiscie drugim Boryslawem naszego kraju.

(—) Na badania geologiczne udają się tego lata w rozmaite okolice kraju pp. Henryk Walter, dr. Władysław Szajnocha, dr. Zuber i dr. Dunikowski, a mianowicie pp. Walter i Dunikowski w powiat grybowski, dr. Zuker w powiat kossowski, a dr. Władysław Szajnocha w powiat sanocki.

— Wystawa prac uczennic w tutejszej szkole wydziałowej miejskiej otwartą została z dniem dzisiejszym. Można ją zwiedzać codziennie, przez ciąg trwania egzaminów, t. j. do przyszłego czwartku, od godziny 8 do 12, a od 3 do 7 po południu.

(—) Straż ogniowa ochotnicza *Sokol* urządziła na rzecz swego funduszu katek, wód i sierót, jutro w niedzielę wycieczkę połączoną z wielkim festynem w ogrodzie i w lasku zwanym Kortumówka przy ulicy Kleparowskiej. C. k. komenda wojskowa dozwoliła na ten cel użyć całego terenu swojej strzelnicy. Staranne przygotowania, obszerny program, który najwybredniejsze gusta zadowolą, dają wszelką nadzieję, że przy sprzyjającej pogodzie zabawa się powiedzie. Tak pociągająca instytucya jak straż ochotnicza, która już niejednokrotnie udowodniła swą zbawienną działalność, zasługuje u publiczności na żywe poparcie.

() Wycieczka do Pustomył towarzysztwa *Rodzina* odbędzie się dopiero 9 lipca.

— Dyrekcya Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie przeniosła kancelaryę swoją z dotychczasowej z ulicy Wawowej na ulicę...
...a pod l. 8 pierwsze piętro.

(—) Sąd doraźny *à la Lynch* zdarzył się w Janowie miasteczku powiatu trembowelskiego. Powrócił tam po odbyciu kary więziennej za zbrodnię kradzieży niejaki Józef Rupurewicz i miał się odgrażać podpaleniem miasteczka. Część ludności rzuciła się na nieszczęśliwego i zabiła go. Sąd uwięził czterech głównych sprawców tej zbrodni.

* Zapiski p-liecyjne. Skradziono panu M. W. z kieszeni portmonetkę z kwotą 8 zł. W miesiącu czerwcu złożono w policyi znalezione kwotę 100 zł. i pugilares z przekazem pocztowym na 59 zł. 88 ct. po które właściciele zgłosić się powinni.

* W kronice samobójstw w kraju mamy za ubiegły miesiąc do zapisania ogółem 5 wypadków, które się zdarzyły w powiatach: brodzkim, buczackim, brzeżańskim, horodeńskim i turczańskim. W liczbie ofiar śmierci samobójczej znajdowało się czterech mężczyzn i jedna kobieta; byli to właściciele w starszym wieku ojcowie rodzin i z wyjątkiem jednego sługi dworskiego, gospodarze. Wszyscy odebrali sobie życie przez obwieszenie się. Przyczyna targnięcia się na życie własne było w dwóch wypadkach pijaństwo nałogowe, które pociągnęło za sobą utratę majątku, w jednym wypadku była nią melancholia, w jednym długoletnie cierpienie fizyczne, a w jednym przyczyną nie mogła być zbadana. Właścianka Nastunia Denkowiczowa Myniów w Zadzialsku, pod Turką, starszuszka przeszła 70-letnia a wzorowa na całą okolicę kobieta i gospodyni wiejska, kilkakrotnie już w przystępie melancholii usiłowała odebrać sobie życie, lecz weześnie zwykle spostrzeżono i udaremniiono wykonanie jej zamiaru, aż w końcu obwiesiła się we własnym mieszkaniu.

* Przypadkową śmiercią, według doniesienia, które nas doszły z prowincyi, straciło w ostatnich miesiącach oprócz osobno na

tem miejscu wykazywanych ofiar pożarów, piorunów, oraz innych niezwykłych wypadków, ogółem osób 33, z których pięć wypadła na powiat sokalski, trzy na powiat horodeński, po dwa na powiaty brodzki, gorlicki, myślenicki, przemyski, skałacki, turczański i zloczowski, a po jednym na powiaty cieszanowski, jasielski, kałuski, kosowski, pilźnieński, sanocki, śniatyński, staromiejski, tłumacki, zaleszczycki i żółkiewski. Pomiędzy ofiarami nieszczęśliwych wypadków było osób płci męskiej 24, płci żeńskiej 9, a w ogólnej liczbie dzieci niżej lat 16 czternaścioro. Z wyjątkiem dwóch izraelitów i ucznia instytutu dydaków w Przemysłu, ofiary należały wyłącznie do stanu włościańskiego lub wyrobniczego, a śmierć ich przypadkowa nastąpiła w 20 razach skutkiem utonięcia, w czterech skutkiem udaru mózgowego, w trzech skutkiem przgniecenia przewróconym podczas jazdy wozem, w dwóch wypadkach skutkiem przgniecenia świętem drzewem, w jednym wypadku skutkiem spadnięcia ze znacznej wysokości, w jednym skutkiem zasypania podkopaną gliną, w jednym skutkiem poparzenia. Przyczyną nieszczęśliwych wypadków w 12 razach była nieostrożność własna lub lekceważenie niebezpieczeństwa ze strony ofiar przeważnie podczas kąpieli, pławienia koni, przepławiania się przez wezbrane rzeki i t. d., w czterestu razach był nią brak nadzoru nad małoletnimi, o których winnych pociągnięto sądownie do odpowiedzialności, w czterech razach pijaństwo nałogowe i spowodowana niem nieprzytomność, w dwóch ułomność fizyczna, a w jednym wypadku przyczyną było obce przewinienie, mianowicie wadliwa konstrukcyja rusztowania dla robót murarskich, o co budowniczego pociągnięto do odpowiedzialności.

Zmarli w ostatnich dniach: w Laval znakomity rzeźbiarz francuski François Jouffroy, członek akademii sztuk pięknych, w 76 roku życia; w Mettlen pod Bernem swajcarskiem hr. Fryderyk Pourtalés, członek pruskiej Izby panów.

— Wystawa przyborów ratunkowych na wypadek pożaru, w połączeniu ze zjazdem austriackich i niemieckich straży pożarnych, odbędzie się w dniach 13 — 27 sierpnia w Inspruku, z okazji obchodu 25 rocznicy założenia tamtejszej ochotniczej straży pożarnej.

— Okropne nieszczęście zdarzyło się we czwartek rano w Wiedniu. W jednym z domów przy ulicy górnej Dunajowej, w dzielnicy Leopoldstadt, od niedawna znajdowało się na drugim piętrze laboratorium chemiczne Alojzego Jakscha, który otrzymał był koncesyę wyłączną na wyrabianie farb świecących w nocy, a jak się okazuje wyrabiał także zapalki bengalskie. W skutek zajęcia się paczki tych zapalek eksplodował cały ich zapas w laboratorium, które w jednej chwili napełniło się gęstym, duszącym dymem, tudzież płomieniami. Z siedmiu osób, które się właśnie znajdowały w fabryce, cztery, ciężko poparzone, mianowicie kierownik laboratorium August Lonsky i trzy robotnice, zdołały wydostać się na schody i zbiedz na dół, trzy robotnice zaś nie mogąc w dymie znaleźć wyjścia, również ciężko poparzone skończyły przez okno na podwórzu i nadto śmiertelnie się potłukły. Jedna z tych nieszczęśliwych umarła, kiedy ją przewożono do szpitalu, inne zostają bez nadziei życia. Jeden Lonsky mniej ciężko jest poparzony. Pożar, który przybierał już zaczął groźne rozmiary, stłumiła straż ogniowa w pierwszej chwili. Jakscha pociągnięto do odpowiedzialności.

— Sprawa o pojedynkę sądzona była przed kilku dniami przed sądem w Monasterze. Oskarżonym był referendarz Brüning o zastrzeżenie w pojedynku d. 28 marca b. r. referendarza Holtmanna. Sąd przysięgłych uznał go niewinnym, ponieważ dowiedziono, że w najbrutalniejszy sposób prowokowany był przez Holtmanna.

— Wielki pożar d. 26 z. m. zniszczył w Paryżu wielkie magazyny kupieckie Cabagne et Favort przy ulicy Saint-Denis. Stratę ceniącą na 300.000 franków. — Wiś Zoorów na Morawie pogorzała w tych dniach prawie do szczytu. Spłonęło przeszło 70 domów mieszkalnych i większa jeszcze liczba zabudowań ekonomicznych. — Pożar w mieście Priedor, w Bośni, o którym już donieśliśmy, obrócił w perzynę 119 domów, 153 sklepów i 17 stajen, w których spaliło się 56 mułów.

— Cztery żyjące prababki posiadała księżniczka Teodora sasko-meiningerska, córka księcia Bernarda i księżnej Charlotty, córki niemieckiego następcy tronu. Cztery te prababki, są: cesarzowa niemiecka, królowa angielska, księżna Marya sasko-meiningerska i księżna Maryanna pruska, wdowa po zmarłym królewiczu Albrechcie.

Notatki literacko-artystyczne.

× Poei i ptaszki. Mówiąc o nowym przekładzie *Ptaków* Arystofanesa, znany fejletonista *Kuryera Poznańskiego* poświęca taki ustęp poetom i ptakom: „Wybraliśmy niektóre wdzięcznie szezegóły z wstępu, którym niezony krytyk francuzki poprzedził analizę *Ptaszków* Arystofanesa i opis czarownej stolicy „Chmur i Kukułek“, tego Babilonu eteru, zbu-

dowanego skrzydłem, utwierdzonego dziobkami, które przy robocie śpiewać nie przestawały. A ztąd nowe zbroczenie, przynajmniej ptaszkom osobny instykt budowniczy. Kto nie podziwiał areydział jaskółczego gniazda? Kto wie, ażali ludzie nie zapożyczili od ptaszek sztuki budowniczej? Te jak stolarze, tamte niby mularze pracują i lepią; muszka koszykarzem, dzięcioł niemal rzeźbiarzem bywa. Niejedno gniazdko strzesza w sobie całą naukę załamań i sklepień, miar i proporcji. Stara germańska legenda twierdzi, iż jaskółki dopomagały Stwórcy w budowaniu niebieskiego nad ziemią sklepienia. Odsyłamy czytelników do tej pięknej książki, z którą zaledwie jednostronnych zacierpnieliśmy szczegółów, aby pogonić za ptaszkami... Trzeba być poetą, aby czar ich zrozumieć i godnie opiewać, a godną uwagi jest rzecz, że ilekroć jaki poeta wznosił się nad poziom, zawsze w swych pieśniach natchnionych słał ptaszki i zadróścił im skrzydła. W *Boskiej Komedii* raz po raz całe tumany ptastwa wirują w przyemionych czyszcach krajobrazach, lub rajske ożywają przestrzenie. U Szekspira dość wspomnieć taką perłę, jak ranna pieśń Cymbeliny o budzącym się w modrym eterze skworniku. *Pan Tadeusz*, tak pełen rodzimego życia i wrzawy wiejskiej, o wszystkiej z kolei ptaćca ptaki, opisując i gwar leśny, i ciąg wiosenny, i błotnego ptastwa wieczorne koncerty, i nawet hałas drobiu. Jeden słówek chyba przepomniany; jak Arystofanes i Mickiewicz sądził może, że głos ludzki niezdolny oddać czarów pieśni tego kochanka róży. W greckiej komedii ukryty za sceną fletnista zastępował rytmiczną słowka odpowiedź. Słowacki nie miał tak wysoce rozwiniętego poczucia przyrody; jak Mickiewicz, a jednak nie brak ptaszków w jego pieśniach. Spokane długim szeregiem bociany, rozniecają tęsknotę w zbłąkanym na wielkiem, dalekiem morzu wędrowcę, wróble o szarej podszewce, gromadnie przelatujące z drzewa na drzewo, aby się rozprasać bezpowrotnie, utrwalone stanowią echo tułaczki przeczucującej ludzi z gałęzi na gałęzi, z fali na falę, bez spoczynku i przystani. Poeta raz po raz się porównywa do łabędzia z zakrwawioną pierśią i rubinowem od ran serdecznych pierzem, a każda jego wycieczka w świat ptaszęcy, aczkolwiek zawsze niemal subiektywna, nacechowana bywa stale osobną rzewnością. Gołębie osobiście wciąż o jego lutnię skrzydłem trącają, pełno ich w *Bemioskim*, pełno i w tej cudnej *Szwajcaryi*, gdzie i słowików nie brak, rozkwitłych czarownie o szarej godzinie nad Tella jeziorom. Bajkopisarze swe apologii głównie czerpią z ptaszęcego świata, już ich indyjski czy chiński moralista Pilpay podsłuchiwał niegdyś dla nauki ludzi, u La Fontaina roją się kruki, pawie, kosi, sojki, orły, kanie. Nasz Krasicki w czterech wierszach zmieścił najrzowniejszą elegię za wolnością i krajem, w tych nieśmiertelnych *Czyżykach*, które są areydziałem wzięłości i uczucia. U Morawskiego zięby, słowiki, kury, a nawet głupie gęsi ciętym dowcipem moralistą pouczają ludzi. Nie skończylibyśmy rychło wykazując przeważną rolę skrzydlatych przesłańców w poezji; już i tak zbyt długo czytelników naszych ptaszkami zabawiamy. Ale ich wdzięk trwa nad nami, choć imnie świata obrazy zmieniają się i nikną, a gdy ziemia w bezbożnym szale nieraz o chwaleńcu Stwórcy przepomina, powietrzni śpiewacy jak ongi tak i dzisiaj dzwicznie odpowiadają odwiecznemu życzeniu króla psalmisty, który ich zapraszał do oddawania czci nieustannej Panu:

*Benedicite omnes volucres coeli, Domino,
Laudate Dominum volucres pennatae.*

GOSPODARSTWO I HANDEL

Stan urodzajów we wschodnich powiatach Galicji. *)

(Z) Częste deszcze trwające ciągle, począwszy od dnia 9 czerwca, b. r. bardzo korzystnie podziały na całą w ogóle roślinność. Zboża wszystkie się poprawiły, mianowicie pszenica i jęczmień. — natomiast przeskadzają te deszcze zbiorowi siana i konicyzny, a mogą też zaszkodzić kartoflom i kukurudzy, zwłaszcza w położeniach niskich, podmokłych. W niektórych okolicach spadły też grady, ale niewielkie stosunkowo szkody zrzadziły. I tak donoszą z Sieniawy, że 15 czerwca była tam ulewa z sieniawą, ale gęstym gradem, który powalił pszenicę i jęczmień, ale najbardziej zaszkodził kartoflom i ogroduwiniem. W okolicy Rudek była dnia 9 czerwca ulewa i burza z gradem, wielkości laskowych orzechów przy wietrze południowo zachodnim, który to grad w kilku gminach tamtejszego powiatu znaczne wyrządził szkody, mianowicie w Kropielnikach, Kościelnikach, Laszkach, Michałowicach, Woszczańcach i Uhercach wienawskich. Chmielarnia w Michałowicach zniszcza ona zupełnie. W okolicach Dubiecka spadły grady 8, 9 i 10 czerwca, lecz w ogóle oprócz przenikliwego oziębienia atmosfery nie wiele szkody zrzadziły. Podobnie w okolicach Buczacza spadł grad dn. 10 czerwca, lecz szkody małe. Z Leszczowatej w Sanockiem donoszą, że w nocy dnia 15 czerwca silny

*) Na podstawie sprawozdań Towarzystwa gospodarskiego.

przymrozek szronem okrył pola i łąki, zwłaszcza położone nisko ponad wodami i zmroził znacznie nać na kartoflach a mógł też i żytu kwitnącemu właśnie dużo zaszkodzić.

Pszenica z wszystkich gatunków zboża najlepiej wygląda. Uskarżają się tylko, że z powodu obfitości deszczów ostatnimi czasami wylęgła miejscami, z którego to powodu obawiają się, że nie wszędzie będzie należycie namolna; jeżeli się jeszcze nie poniesie przy sprzyjającej pogodzie. Z Sieniawy donoszą, że skutkiem zimna i słoty śnieg zrucał się na pszenicę i jęczmień. W Cieszanowskim pszenice rzadkie i niskie; sypią się obecnie, lecz nie można przewidzieć, jaki plon będzie? Podobnie donoszą z pod Halicza, z doliny Łukwi, że pszenica tam rzadka. Uskarżają się też na średni urodzaj pszenicy z okolic Uhnowa, Łukawicy i Kołodrub. Zresztą zewsząd doniesienia pomyślne. Plon będzie głównie zależał od pogody w porze kwitnienia.

Zyto najmniej obiecuje w tym roku. Z wiosny przemarzło podczas sypania się, zimna źle na kwiat podziały. Skutkiem tego wiele kłosów jest zaledwie do połowy ziarnem wypełnionych. Zyto poprawiło się po deszczach i stosunkowo dobrze wygląda w okolicach Dubiecka, w Przemyskim około Niżankowic, na prawym brzegu Sanu w Jarosławskim, około Chyrowa, Ustrzyk dolnych, pomiędzy Dynowem a Brzozowem, koło Rozdołu, Chodorowa. Bóbrki, na Podolu koło Tarnopola, Zbaraża, Kopyczyniec, pod Haliczem, Narajowem, Glinianami i Kulikowem.

Rzepak obiecuje zbiór mierny, z powodu przymrozków z wiosny i słoty obecnej. Późniejszym zwłaszcza rzepakom mroz zaszkodził wiele. W okolicy Glinian w Złoczowskim przeorano rzepak, który muszka całkiem zjadła. Wcale złe rzepaki są w Jarosławskim na prawym brzegu Sanu, około Dubiecka, Dynowa, Brzozowa, na Podolu około Zbaraża i w okolicach Horodenki. Wszędzie zresztą przeważnie średnie. Najlepsze stosunkowo rzepaki znajdują się około Uhnowa, w powiecie Rawskim, około Rudek, Żurawna, Podhajec, Buczacza, Bóbrki, Rozdołu i pod Kulikowem.

Jarzyny, w ogóle biorąc, gorsze od oziminy w tym roku.

Jęczmień rzadkie trzymają się przy ziemi i urodzaju nie obiecuje, skutkiem wiosennej posuchy i zimna. Miejscami pędraki wiele szkody zrzadziły. Jęczmień późny wszędzie bardzo złe. Wczesne są dobre na bujniejszych gruntach w Przemyskim i w ogóle nad Sanem, około Chyrowa i Rudek, na całym pasie Naddniestrzańskim w okolicach Żurawna, Rozdołu, Chodorowa, Bursztyna, Halicza, około Podhajec, Buczacza, Bóbrki, Romanowa, w powiecie Brodzkim w okolicach Wysocka, w Brzeżańskim około Narajowa, w powiecie Zbaraskim, wreszcie około Husiatyna, Kopyczyniec i na wybrzeżach Prutu w Kołomyjskim.

Owies w ogóle lepszy od jęczmienia. Przez długi czas z powodu posuchy trzymał się także przy ziemi. Obecnie skutkiem obfitych deszczów wszędzie się poprawił.

Groch wszędzie przeważnie dobry. O wyborzym stanie grochu donoszą z pod Niżankowic, Dubiecka, Turzego i Starogo miasta, z pod Radziechowa, Łopatyna, Toporowa, wreszcie Bóbrki, Chodorowa i Bursztyna. Groch udał się średnio w Złoczowskim, w Żółkiewskim około Derewni, w okolicy Uhnowa, w Sanockiem i Zbaraskim, tudzież około Cieszanowa.

Bób i bobik trzymają się w tej samej mierze co groch.

Kukurudza nie obiecuje urodzaju. Z wiosny rzadko powschodzila. Później słoty obróbi należycie nie pozwoliły. Brak ciepła wzrostowi przeskadza. Z tego powodu bardzo nieliczne doniesienia o dobrym stanie kukurudzy nadeszły tylko z Lisowic nad Seretem, z Porchoy pod Buczaczem, z Romanowa, Bóbrki i Kopyczyniec. Z Pokucia, Kołomyi, Borszczowa, Horodenki wszystkie doniesienia brzmią niepomyślnie.

Hreczka w ogóle dobra, mianowicie wczesna. Jeżeli skwar letninie spali ziarna, to plon może być obfity. Późne hreczki miejscami dopiero wschodzą.

Wyka dobra, podobnie jak groch i bób.

Konicyzna i mieszanka mało urosły z powodu zimna i posuchy z wiosny. Pierwsza kośba konicyzny już wszędzie prawie ukończona, ale ciągle deszcze przeskadzają zbiorowi. Mokni w kopicach. Potrzeba przynajmniej trzech tygodni pogody, aby zebrać pomyślnie konicyznę i siano.

Len i konopie przeważnie dobre. Kartofle po deszczach znacznie się poprawiły. Podgartują się powtórnie.

Buraki także poprawiły się po deszczach.

Kapusty mniej w tym roku z powodu, że trudno było z wiosny o rozsądę. Obecnie deszcze jej sprzyjają.

Siano także mniej w tym roku niż zazwyczaj. Porost trawy powstrzymany był z wiosny posuchą. Obecnie deszcze prze-

szkadzają zbiorowi, rozpoczętemu wszędzie. Skoszone leży na pokosach, lub w kopicach moknie i psuje się na ciągłych deszczach.

O robotnika w ogóle trudno i trzeba go drożej płać niż zazwyczaj w tej porze. Powodem ku temu także słońca, zmuszająca do przyspieszenia robocizny w krótkotrwałych przerwach pogodniejszych.

(R) Handel zbożowy. Z powodu zniżenia się cen na targach zagranicznych handel zbożowy w tym tygodniu nie był ożywiony. Nie zawierano także transakcyi z późniejszymi terminami dostawy, gdyż pogoda bardzo sprzyja zasiewom i wroży zbiór obfity. Chwilowo zatem obrót ogranicza się do niezbędnych zapasów. Z zesłorocznego zbioru pozostało już bardzo mało zboża w dobrym gatunku, a producenci drożą się, oczekując jeszcze lepszych cen przed samymi zniwaniami. Za paszą popyt był więcej ożywiony. Cena nasion olejnych nie zmieniła się wcale. W handlu spirytusem nastąpiło pewne polepszenie. Notowano we Lwowie za 100 kilo: pszenica czerwona 10 zł. 25 ct. do 11 zł., biała 9 zł. 75 ct. do 10 zł. 50 ct., żółta 9 zł. 50 ct. do 10 zł. 25 ct., ozima 9 zł. do 9 zł. 50 ct., żyto 5 zł. 70 ct. do 6 zł. 25 ct., ozime 5 zł. 25 ct. do 5 zł. 75 ct., owies 5 zł. 50 ct. do 6 zł. 30 ct., groch do gotowania 6 zł. 50 ct. do 9 zł., groch na paszę 5 zł. 25 ct. do 6 zł. 25 ct., hreczka 5 zł. 50 ct. do 6 zł. 50 ct., rzepak ozimy 11 zł. 75 ct. do 12 zł. 40 ct., lnianka 9 zł. 25 ct. do 9 zł. 75 ct. Za spirytus gotowy płacono 33 zł. 10 ct. do 33 zł. 35 ct., z dostawą w sierpniu 33 zł. 75 ct. do 34 zł.

○ Ruch na kolejach galicyjskich był w czasie od 3 do 10 czerwca w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia znacznie większy. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: Za 100 kilogramów pszenicy 9-50 zł., do 11- zł., żyta 5-40 zł., do 6-25 zł. jęczmienia 4-50 zł., do 6-15 zł., owsa 5-75 zł., do 6-25 zł., hreczki 6- zł., do 6-75 zł., kukurudzy 6- zł., do 6-75 zł., prosa 6- zł., do 6-25 zł., grochu kuchennego 6-50 zł., do 9- zł., grochu pastewnego 5-25 zł., do 5-75 zł., fasoli 7-50 zł., do 12- zł., soczewicy 15- zł., do 17- zł., bobiku 6- zł., do 6-50 zł., wyki 5-90 zł., do 7- zł., konicyzny 20- zł., do 51- zł., tymotki 26- zł., do 28- zł., anyżu rossyjskiego 22- zł., do 24- zł., anyżu płaskiego 22- zł., do 26- zł., kminku 21- zł., do 23- zł., rzepaku zimowego 11-50 zł., do 12-25 zł., rzepaku letniego 10-50 zł., do 11- zł., rzepaku jesiennego 11-60 zł., rzepiku zimowego 10-75 zł., do 11- zł., rzepiku letniego 10-5 zł., do 10-75 zł., lnianki 10- zł., do 10-50 zł., nasienia konopnego 9- zł., do 9-50 zł., nafty zwykłej 12-50 zł., do 13-50 zł., nafty salonojowej 16-50 zł., do 17-50 zł., za 10.000 litrostopy spirytusu gotowego płacono 31- zł., do 32-25 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wyniósł w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 20.759.400 kilogramów i 8.914 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 6.753.200, mąki i wyrobów mącznych około 359.800, spodium około 60.000, wełny około 4.100, drzewa budulcowego i opałowego około 1.207.600, nafty i wosku ziemnego około 119.400, jaj około 794.200, lnu i przędzy około 32.400, spirytusu około 119.000, soli około 600.300, i węgli kamiennych około 678.700 kilogramów, na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież około 1.013 sztuk wołów, 106 owiec, 7.788 sztuk nierogacizny i 7 koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerńowieckiej wyniósł w ubiegłym tygodniu ogółem 9.963.000 kilogramów i 7.153 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 7.668.000 kilogramów, tudzież 496 sztuk bydła rogatego, 6.454 sztuk nierogacizny i 203 sztuk innego bydła; zaś ku Wschodowi 2.295.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 1.870.000, mąki i wyrobów mącznych 146.000, spirytusu 10.000, produktów zwierzęcych 128.700, drzewa budulcowego, opałowego i desek 5.631.600, kamieni 1.000.000 i węgli kamiennych 50.000 kilogramów. Na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wyniósł w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionymi przez inne koleje towarami ogółem 2.625.451 kilogramów i 518 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 111.900, mąki i wyrobów mącznych 27.840, drzewa budulcowego i opałowego 1.406.660, nafty i wosku ziemnego 13.030, spirytusu 11.320, jaj 10.730, kamieni i gipsu 82.700, soli 100.180, skór 6.720, zapalek 4.300, embalaży 1.740, szmat 3.970, i karunku stolarskiego 1.250 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 149 sztuk wołów, 365 sztuk nierogacizny i 4 sztuk koni.

OSTATNIA POCZTA

W części nakładu wczorajszego numeru zamieściliśmy telegram wiedeński z doniesieniem, że Najj. Pan w uznaniu wielkich zasług, jakie generał broni Dahlen i generał-porucznik Jowanowicz oddali w sprawie uspokojenia okolic objętych powstaniem, nadał im wielkie wstęgi orderu Leopolda z dekoracją wojenną. Pułkownikowi sztabu artylerji Kremmerowi w Krakowie, z okazji przeniesienia go w stan spoczynku, Najj. Pan nadał order korony żelaznej trzeciej klasy.

Ministrowie węgierscy pp. Tisza i hr. Szapary przybyli wczoraj na kilka dni do Wiednia. *Budap. Corr.* donosi, że ministrowie węgierscy udali się do stolicy, celem wzięcia udziału w obradach nad projektowaną organizacją wojskową, oraz złożenia Najj. Panu służbowego raportu w kilku sprawach bieżących. Prezes gabinetu Tisza zaraz po przyjeździe miał dłuższe posuchanie u Najj. Pana, poczem konferował z ministrami hr. Kalnokym, Kallayem i szefem sekcji Szegyenim. Równocześnie hrabia Szapary naradzał się z p. ministrem dr. Dunajewskim. O godz. 1 odbyła się w ministerstwie spraw zagranicznych pod przewodnictwem hr. Kalnokiego dłuższa wspólna konferencja ministeryalna, w której wzięli udział ministrowie hr. Bylandt, Kallay, hr. Taaffe, dr. Dunajewski, Tisza i hr. Szapary. Obrady te, przerwane o godzinie 4, miały być wczoraj dalej prowadzone, ewentualnie pod przewodnictwem Najj. Pana.

Na dzień 5 b. m. zwołał dep. Edward Suess zgromadzenie wybrców w swoich z Leopoldstadt, celem złożenia przed nimi sprawozdania z swych czynności w Radzie państwa.

Sesja obradujących obecnie trzech sejmów krajowych ma być odpowiednio do potrzeby przedłużoną. Takie przedłużenie okazuje się nieodzowne dla sejmu tyrolskiego, który ma jeszcze do załatwienia kilka ważnych spraw.

W Bernie odbyło się przedwczoraj zgromadzenie przemysłowców i rękodzielników, na które, pomimo silnej agitacyi stronników frakcyjnej opozycyi, przybył z całego kraju bardzo liczny zastęp mniejszych i większych przemysłowców i kupców. Było także obecnych wielu deputowanych i innych osób zajmujących wybitne stanowiska. Przemawiali hr. Bleredi, Löblich, Buschek-hagen, Butula i kilku postępowych kupców i rękodzielników. Zebranie uchwaliło następujące rezolucye:

1) Chociaż sprawozdanie o noweli do ustawy przemysłowej ogłoszone przez komisję przemysłową Izby deputowanych wykazuje, że zmienny i uzupełnienia ustawy przemysłowej, objęte przedłożeniem rządowym, niezupełnie odpowiadają wszystkim życzeniom, wyrażanym na różnych zgromadzeniach przemysłowych, przedewszystkiem zaś w rezolucyi uchwalonej na ogólnym austriackim zjeździe przemysłowców w Wiedniu d. 15 listopada 1881 r., mimo to zebranie zwołane przez zarząd centralny stowarzyszenia przemysłowców i rękodzielników morawskich oświadcza, że przedłożenie rządowe będące podstawą wspomnianego sprawozdania, może przyczynić się do usunięcia licznych niedogodności, dotkliwe czuły się dających stanowi przemysłowemu i rękodzielnictwu.

Zebranie wyraża nadzieję, że obie wysokie Izby Rady państwa w trafnym zrozumieniu smutnego położenia mniejszego przemysłu zarządzą nagłym i nieodzownym potrzebom i zatwierdzą wniosek komisji przemysłowej, uwzględniając zarazem ulepszenia, jakie zostały uznane za nieodzowne na dzisiejszem zgromadzeniu morawskim.

2) Zebranie wyraża przekonanie, że słuszną a nawet konieczną jest rzeczą, aby drobny handel został podciągnięty pod przepisy teje samej ustawy.

Zgromadzenie poruczyło wreszcie morawskiemu centralnemu stowarzyszeniu zakomunikowanie tych uchwał przydyum Rady państwa.

Dzienniki czeskie donoszą, że miano wani profesorami uniwersytetu czeskiego pp. Kwiczała, Talisz i Krejca, którzy są także deputowanymi do Rady państwa, złożyli mandaty poselskie, aby swoją czynność poświęcić zawodowi nauki.

Dnia 28 b. m. odbyła się jeszcze rada ministeryalna zajmowana się bieżącymi spr.

dewszystkiem zaś sprawą tiszę-eszlarerską i jej następstwami. Doniesienia otrzymane przez rząd w dniach ostatnich z Nyr-gyhazi i Tisza-Eszharu stwierdzają, że wzburzenie wywołane skutkiem tajemniczego zniknięcia Estery Solymossy straciło już charakter niepokojący i że tam, gdzie rozdrażnienie okazywało się najsilniejszym, objawia się obecnie powrót do normalnych stosunków.

Podana niedawno w jednym z dzienników berlińskich sensacyjna pogłoska o doraźnej egzekucji żołnierzy, którzy ułatwiali korespondencję uwięzionym nihilistom, spowodowana była, jak się okazuje, rzeczywistym faktem takiego przekroczenia, które jednak ukaraniem zostało nie doraźnie, ale wyrokiem sądu wojennego i w sposób daleko łagodniejszy. Jak donosi telegram otrzymany drogą pośrednią z Petersburga przez *Wien. Allg. Ztg.* w sobotę wieczorem sąd wojenny skazał majora Filiponowa i jednego kapitana żandarmeryi fortecznej na degradację i zesłanie na Sybir, a 28 żołnierzy winnych wspomnianego przestępstwa do rot aresztanckich.

Według tegoż telegramu podczas ostatnich aresztowań w Petersburgu znaleziono pamflet tajemny pod tytułem *Pomoczyć raboczym* (pomoc dla robotników) o twarcie wzywający do rewolucji i ogłoszenia konstytucji.

Odess. Wied. donoszą, że sekcja sądu okręgowego w Tyraspolu skazała trzech młodych małomieszczan z Dubossar za udział w zaburzeniach antyżydowskich i śmiertelne zranienie jednego izraelity na pobawienie praw stanu i zesłanie do ciężkich robót.

Półrządowe *Berl. Pol. Nachrichten* piszą, co następuje, z powodu udekorowania trzech ministrów austriackich: Minister rolnictwa hr. Falkenhayn jest jednym z najznakomitszych przedstawicieli niemiecko-konserwatywnej frakcji; dr. Prázek, kierownik ministerstwa sprawiedliwości, chociaż przez czas dłuższy był przywódcą czesko-morawskich posłów, odznaczył się zawsze umiarkowaniem i duchem pojednawczym; pomimo że należał niegdyś do opozycji, nie zniżył się jednak nigdy do takiego systemu oponowania, w jakim zasmakowały szeregi lewicy. Minister oświaty baron Conrad wreszcie jest Niemcem znanym z swoich przekonań wiernokonstytucyjnych, który jednak uważa za zgodne z swoim sumieniem politycznym popierać wszelkimi siłami gabinet hr. Taaffego. W tym stanie rzeczy jest bardzo naturalnem, że wszyscy ci trzej ministrowie zostali zapisani do czarnej księgi liberałów austriackich i oni też właśnie zostali wyszczególnieni wysokimi dekoracjami. Takie odznaczenie wywołało ogromną konsternację w obozie liberalnym, która w rozmaity ujawnia się sposób. W końcu stwierdza organ wspomniany, że gabinet hr. Taaffego stoi zanadto silnie, aby mogły mu zaszkodzić zjadliwe pociski opozycji.

Parlament niemiecki będzie zwołany, jak utrzymują w dobrze poinformowanych kołach, jeszcze przed dn. 30 listopada, aby mógł jeszcze przed grudniem zakończyć swą tegoroczną sesję. Potwierdza się także wiadomość, że wybory do Izby deputowanych odbędą się pomiędzy 10 a 18 października. Sejm zebrał się w takim razie około końca listopada i jeszcze przed Bożem Narodzeniem załatwiłby część swych zadań, a na początku nowego roku ustąpiłby niejako parlamentowi. Czy w ten sposób będzie można uniknąć równoczesnych obrad parlamentu i sejmu, tego naturalnie niepodobna na pewno przewidzieć.

W W. Ks. Poznańskim rozpoczyna się wkrótce walne zebrania wyborcze polskiej ludności. Komitety powiatowe już się porozumiały z posłami, kiedy byłoby im najdotychczas niejako zdać sprawę z czynności swoich i Kona polskiego.

Izba francuska większością 281 głosów przeciw 206 wzięła pod rozwagę wniosek p. Delatre, żądający wywołania i burzenia kościoła *Sacré-Coeur* w Montmartre. Minister spraw wewnętrznych przemawiał przeciw temu wnioskowi.

Skupeczyna serbska po przyjęciu konwencji kolejowej ma jeszcze uchwalić budżet i kilka ustaw finansowych; w pierwszym zatem dniach b. m. zakończy swoje

Według telegramu z Konstantynopola, rozmawiano wczoraj już po zamknięciu Izby, na odbytem we czwartek posiedzeniu konferencji ministrów Anglii, aby Turcja interweniowała w Egipcie, pod warunkiem, że swobody i niezależność Egiptu nie będą przez to naruszone, i że interwencja nie zamieni się w okupację.

Inny telegram, również już po wyjściu wczorajszego numeru otrzymany, sygnalizuje artykuł dziennika *Times*, w którym organ ten pisze: Jeśli Porta chce sama działać w Egipcie w sposób, któryby mógł zadowolić Europę, to tem lepiej. W przeciwnym jednak razie trzeba się chwycić innych sposobów, a wtenczas Anglia pokaże światu, że umie bronić swego honoru i swych interesów. *Times* sądzą, że rząd angielski jest obecnie zdecydowany na przedsięwzięcie skutecznych środków celem uregulowania sprawy egipskiej.

Anglia rzeczywiście czyni szybkie przygotowania do akcji militarnej w Egipcie. W Portsmouth, Plymouth, Chatham i Woolwich szykują się okręty i wojsko. Wszystkim wojskom marynarskim rozkazano być w gotowości do służby zagranicznej. Do osady kanonierek *Don* i *Dee*, które dziś odpływają na morze Śródziemne, dodano 100 ludzi Okręt *Orontes*, jak już donieśliśmy w telegramie, odpłynął we środek z Portsmouth z wojskiem morskiem i artylerią, również na morze Śródziemne. W Devonport otrzymano dziś temu tydzień rozkaz natychmiastowego przygotowania do służby okrętu *Hotspur*, który ma być użytym do strzeżenia kanału suezkiego. W poniedziałek do arsenału w Woolwich nadszedł rozkaz przygotowania w ciągu dni kilku 20.000 karabinów i innej broni. Wnoszą z tego rozporządzenia, że rząd zamierza zmobilizować rezerwę, ażeby zastąpić pułki, które wysłane będą do Egiptu. Parowiec *Stanley* zabrać miał wczoraj z Woolwich wielką ilość torpedów, kołder, przyborów ambulansowych i materiałów inżynierskich, przeznaczonych dla eskadry stojącej pod Aleksandryą.

Według telegramu *Köln. Ztg.* rząd angielski zaproponował francuskiemu wspólną interwencję. Anglia w takim razie obsadziłaby Port Said. Propozycja ta ma być przedmiotem nadzwyczajnej rady ministrów i jak się zdaje, będzie odrzucona, ponieważ wszyscy ministrowie z wyjątkiem Sayera i Ferrero są jej przeciwni. Tyle jest prawdy w sensacyjnym doniesieniu *Berl. Tagblattu*, które podaliśmy kilka dni temu w telegramie prywatnym. Rada wojenna, o której uchwałach w dzienniku berlińskim była mowa, miała się zebrać dopiero wczoraj. Zapatrywania Rosjy na sprawę egipską wyraża półrządowe *Journal de St. Petersburg*. W artykule sygnalizowanym telegraficznie, w którym czytamy, że gabinety nie mogą się zgodzić na zdanie Porty, jakoby trudności sprawy egipskiej zostały już usunięte. Są jeszcze interesa realne, które potrzeba ochraniać i są kwestye do załatwienia, o czem w końcu i Porta przekonać się będzie musiała. Dyplomacja turecka wystawiła na próbę zgodne porozumienie Europy i usiłuje zachwiać je, niewątpliwem jest jednak, że jej się to nie uda. Gdyby akcja była potrzebna, to przedsięwzięta zostanie na mocy mandatu Europy. Gdy Porta pod tym względem nie będzie miała wątpliwości, to zastępuje się do woli Europy. Spodziewać się także należy — kończy organ petersburski — że Anglia i Francja jedynie na mocy mandatu europejskiego działać będą.

Berlińska *Post* otrzymuje z Paryża telegram niedowierzający, ażeby Anglia mogła mieć zamiar obsadzenia kanału suezkiego, gdyż międzynarodowy charakter kanału obsadzenie takie czyni możliwym tylko za pozwoleniem Europy. Według tegoż doniesienia, w razie nowych ruchów w Aleksandryi nietylko Anglia ale wszystkie mocarstwa, których okręty stoją pod Aleksandryą, wysadzą na ląd swoje wojska. Rząd francuski przygotowuje się zresztą na wszelką ewentualność, trzyma w gotowości eskadrę morza Śródziemnego w Tulonie i wysłał okręty transportowe do Algieru, ażeby na dany znak wyprawić część wojsk algierskich do Egiptu.

Do *Köln. Ztg.* donoszą z Paryża, że w kołach dyplomatycznych tamtejszych przywiązują wielką wagę do uchwały konferencji, iż żadne mocarstwo nie może w Egipcie działać na własną rękę, zbrojenie się Anglii wywołuje zatem pewne zdziwienie. Wyhodztwo Europejczyków z Egiptu trwa ciągle. Odjechało już około 50.000 chrześcian, w Aleksandryi pozostaje jeszcze około 12.000, względem których ludność nieprzyjaźnie jest usposobiona. Obawa nowej katastrofy jest powszechna.

Do *N. fr. Pr.* telegrafują z Korfu, że liczba ofiar wypadków Aleksandryjskich z dnia 11 czerwca, według urzędowych dochodzeń różnych konsulatów, wynosiła około 300, z czego najmniej połowa przypada na Europejczyków. Znalezione tylko 46 zwłok Europejczyków a 71 po większej części ciężko ranionych przywieziono do szpitala. Pozostałych i prawie wszystkich zabitych krajowców rzucono do morza. Z podanych austriackich i cudzoziemców zostających pod opieką austriacką jednego zabito a 25 raniono. Zabitym był syn bogatego i powszechnie szanowanego bankiera kairskiego

Cattaniego. Został on zabity przez Arabów wraz z dwoma towarzyszami Włochami. Pomędzy rannymi znajdują się kupecy austriaccy Marko Mir, Leon Prasan, Guttman, aptekarz Petreskul z Bukowiny, syn dra Rossi z Kairu i dwaj inspektorowie policji międzynarodowej Trewes i Mikołicz z Tryestu.

Porta telegraficznie zawiadomiła swoich reprezentantów za granicą, że armia egipska na wiadomość o nadaniu Arabiembaszy orderu Medżidie złożyła ponowne zapewnienia wierności dla sułtana. Ma to być zdaniem Porty nową rękojmią utrzymania porządku w Egipcie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 30 czerwca. Najjaśn. Pan wyjechał dzisiaj wieczorem o g. 8 m. 20 do Ischl.

Wiedeń, 30 czerwca. *Polit. Corr.* donosi, że Najj. Pan nadał członkowi Izby wyższej baronowi Tinti godność tajnego radcy.

Monachium, 30 czerwca. Najj. Cesarzowa austriacka przybyła tu dzisiaj z Feldafingen i niezatrzymując się wcale, odjechała do Ischl.

Paryż, 30 czerwca. Według dziennika *Temps* czynione są przygotowania do wysyłki kilku pułków z Afryki do Egiptu, jeżeli to okaże się potrzebnem. *Temps* sądzi, że konferencja uchwali interwencję angielsko-francusko-turecką.

Telegram dziennika *Temps* donosi, że w Aleksandryi panuje zupełna anarchia, bezpieczeństwo zależy od żołdactwa, na ulicach gromadzą wólcęgów dla zaciągnięcia ich w szeregi armii. Jednakże pomimo przechwałek stronnictwa wojskowego, ma ono ukrytą obawę akcji militarnej zagranicznej, którą tu uważają za nieuniknioną.

Derwisz-basza wydał proklamację wzywającą ludność, aby słuchała kedywa i po bratersku obchodziła się z Europejczykami.

Londyn, 30 czerwca. W Izbie niższej Gladstone oświadczył, że nie może powiedzieć, co konferencja w sprawie egipskiej postanowi, może tylko powołać się na fakt, że rząd angielski od początku stale przekładał interwencję sułtana nad wszystkie inne środki.

Londyn, 30 czerwca. Drukarz dziennika *Freiheit* za umieszczenie artykułu o morderstwie dublińskim skazany został na 18 miesięcy więzienia. Drugiego drukarza Mertens pozostawiono na wolności za kaucją do następnej sesji sądowej.

Kolonja, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) Do *Köln. Ztg.* donoszą z Londynu pod dniem wczorajszym, że rozkazy powołujące rezerwę pierwszej klasy będą w poniedziałek gotowe, nie będzie jednak podana data wyruszenia. Składy wojskowe zaopatrują się już w broń i mundury dla rezerwistów.

Znaczna ilość torpedów oraz materyałów do budowy szanców i kolei żelaznych odeszła wczoraj do Malty.

Warsztaty w Woolwich są bardzo czynne. Zamówiono 500 min podmorskich, przygotowuje się pasza dla koni w znacznej ilości.

Petersburg, 30 czerwca. (*Tel. pryw. drogą pośrednią.*) W d. 27 b. m. w Bałcie ponownie rabowano i burzono domy żydowskie.

Londyn, 1 lipca. (*Tel. pr.*) Doniesienia o nowych morderstwach w Irlandyi stwierdzają istnienie uorganizowanej bandy morderców, zostającej pod centralnem kierownictwem. Dotychczas z powodu ostatniego morderstwa nie przedsięwzięto żadnych aresztowań.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 30 czerwca 1882 godzina 1, m 45.
 Losy kredytowe 175 50, Węg. akcyje kredyt. 304 —, Akcyje anglo-aust. 122 50, Akcyje banku Union 122 50, Akcyje kolei Karola Ludwika 314 25, Akcyje kolei północnej 280 50, Akcyje kolei południowej 130 —, Akcyje kolei Alfeld. 172 25, Akcyje kolei Elżbiety 211 —, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170 —, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 163 50, Wiedeńskie losy 127 50, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 95 75, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 100 —, Losy regulacyi Cissy 109 50, Losy tureckie —, Węgierska renta 119 90 Akcyje banku związkowego 113 50, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.20, Węgierskie losy 117 75, Marka niemiecka —, Usposobienie silne.

Wiedeń, 30 czerwca 1882, godz. 5 m. 20,
 Akcyje kredytowe —, Anglo-Austr. —, Akcyje banku Union —, Kolej Karola Lud. —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 102 —, Losy z roku 1860 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —, Usposobienie —.

Wiedeń, 1 lipca 1882, godz. 10 min. 50.
 Akcyje kredytowe 309 —, Anglo-Austriackie 122 —, Unionbank 122 —, Kolej Karola Ludwika 313 50, Południowa 129 —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy o r. 1860 —, Napoleondor 9 56 1/2, Rubel papier. 1 20 1/2, Usposobienie niepewne.

Telegramy zbożowe z d. 30 czerwca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram 10 73 do 10 75 zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32 — do 32 25 zł, Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogram. (na jesień) 10 20 do 10 22 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do 13 60 zł. — Berlin: Pszenica 60 k (na maj czerwiec) 308. — m., żyto — m., spirytus 46 50 m., olej rzepakowy 59 00 m., — Szczecin: Pszenica — rzepak —, — Paryż: maki 158 kilogram 62 10 fr. olej rzepakowy 74 00 fr., spirytus — fr. — W r — eława: Pszenica —, żyto —, owies —, sp — rytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Pociągi kolejowe.

Odechodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego)

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).
Do Podwoleczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).
Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).
Do Stanisławowa: (na Stryl) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 5 min. 25 wieczór.
Do Podwoleczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 w południe (pociąg mieszany.)

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).
Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).
Z Podwoleczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południa (pociąg mieszany).
Z Podwoleczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. min. 8 rano (pociąg mieszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mieszany).
Z Stanisławowa: (na Stryl) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł., ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Spostrzeżenia meteorologiczne z dnia 1 lipca 1882 o godzinie 7 rano. Barometr 733.37mm. przy temp. 10°C. Psycho metr suchy 18.0C. Psychrometr wilgotny 16.1°C. Prężność pary 12.5mm. Wiatóg 81%. Zachmurzenie 6. Wiatr NW 1 Ozen 8

Temperatura powietrza 14.4° R. Barometr opada. Stan barometru nad poziom morza 757.77m

P rzyjechali do Lwowa. dnia 1 lipca 1882 r.

Hotel George'a

Pp. Z. Jaroszyński z Bludnik, B. Horodyński z Zbydniowa, J. Jaroszyński z Kijowa, S. Ursy, Rusiecki z Warszawy, S. Augustynowicz z Szeptyc, J. Jaruntowski z Żalánowa

Hotel Europejski.

Pp. S. Drogoszewski z Podola, ross J. Heismann z Rossyi, Dr. W. Krasiecki z Poznania, S. Wolf z Wiednia

Hotel Langa,

Pp. W. Żarki z Kulawy, J. Krulikowski

z Pacanowa, J. Waneczek z Lubieniec, P. Trol z Wiednia

Hotel Angielski

Pp. M. Kopsowicz z Petersburga, A. K. Jano ha z Obertyna, A. Uleniecki z Rogóżna, K. Uleniecki z Jaremkowa, A. Stecki z Srodopolec.

Hotel Krakowski.

Pp. M. Kabarowski z Polski, W. Kalczyński z Krakowa, W. Ławrowski z Żydaczowa.

NADESLANE.

SOLITER.

Powodzenie GLOBULES de SECRETANA zrodziło znaczną liczbę środków przeciw Tasiemcowi, które powszechnie nie sprawiają żadnego skutku, a których unikać należy starannie. Powszechnie jest dzisiaj znana rzecz, że GLOBULES SECRETAN z wielką łatwością wypędzają Solitera. — We Lwowie, w aptece P. Mikolascha.

C. K. UPRZYW. GALICYJSKI AKCYJNY BANK HIPOTECZNY

przedaje po kursie dziennym 5% Listy hipoteczne i 5% Premiowane Listy hipoteczne.

Dr. Adam Świrski

lekarz Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Iwoniecu, ordynuje w ciągu tegorocznego sezonu jak w latach poprzednich. Mieszkanie: „stary pałac“.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 30 czerwca 1882.

Table with columns for 'I. Akcje', '2. List. zast.', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy miasta Krakowa', '6. Monety'. Includes various financial instruments and their prices.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 27 czerwca 1882.

Table with columns for '1. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcje', '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'. Includes various financial instruments and their prices.

Table with columns for 'Kurs złota', 'Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 30 czerwca 1882'. Includes gold prices and telegraphic exchange rates.

W Z I E N N I K U M I Z E D O W Y

Konkursa.

L. 244. (4478 2-3) Celem obsadzenia posady e. k. Notaryusza reskryptem Wysokiego e. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31 maja 1882 l. 7821 systemizowanej w Rożniatowie rozpisujemy niniejszym konkurs

knienia skutków z zamechanis lub spożnena a zgłoszeń wynikających zgłosić i na terminie dnia 31 sierpnia 1882 o 9 rano płynność takowych i klasę wykazać który to ostatni termin jako ugodywy się określa. Na tym terminie wolno będzie zgromadzonym wierzycielom do zarządu i wydziału i one osoby zaufania powołać.

Licytacje.

L. 11807. (4552 1-3) W celu zabezpieczenia potrzeb drzewa opałowego dla e. k. Dyrekcji poczt i tutejszego głównego urzędu pocztowego na czas zimny w r. 1882/3 wynoszących mniej więcej 432 metrów kubicznych twardego niespłażanego drzewa, rozpisyje się konkurencyja przez oferty.

Upadłości.

L. 8407. (4486 2-3) C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że na całym majątku ruchomym firmy Rachmida Gelbband „Spezereiwaaren-Zindhölztzel und Zigarettenhandlung“ jako też właściciela tejże firmy Rachmida Gelbbanda tudzież na majątku tegoż nieruchomym położonym w krajach w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 obowiązuje postępowanie konkursowe, wprowadzonym zostaje, że kierującym komisarzem e. k. ad-junkt sądowy p. Tadeusz Grabiański zaś administratorem tymczasowym adw. Dr. Wale-ry Szydłowski mianowanym został.

L. 4330. (4533) W konkursie otwartym uchwałą e. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 14 listopada 1881 do l. 12553 do majątku Markusa Günzberga byłego kupca nieprotokołowa nego w Przemyślu wyznaczam na dzień 14 lipca 1882 o godzinie 11 przed południem trzeci termin do likwidacji tych wierzycielności, które dla opóźnionego zgłoszenia, lub z innego powodu na dniu pierwszych terminach do likwidacji nie przyszły.

wiadomość dra Artw. Gelehrtera przeciw Moj-żeszowi Schuttmann o 300 zł. a. w. Cena szacunkowa wywołania wynosi 260 zł., wadium 10 procent całkowitej Gdyby realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 11 września 1882 o godz. 10 rano, na który się wierzycieli z tem wzywa, że niejawiający się za przystępujących do wniosków większości wierzycieli uważani będą.

Licytacje.

L. 3050. (4465 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bolechowiu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Eliasza Rosenberg przeciw Christianowi Haberstock pto 1220 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna licytacja realności pod l. k. 131 i 132 w Lisowicach, tudzież gruntów pod l. top. 2680 do 2684 i 2690 włącznie do 2699 „Horby“ zwanych w Ninio- wie dolnym położonych, z wyłączeniem je- dnak przestrzeni 4 morg. 945 kwadr. sążni pod kolej Arcyksięcia Albrechta zajętych, na terminach dnia 20 lipca, 21 sierpnia i 21 września 1882, każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszych dwóch terminach zwyż lub za cenę szacunkową w kwocie 7420 zł., zaś na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej jednakowoż tylko za cenę wy- równującą sumie wszystkich zhipotekowa- nych długów, w razie przeciwnym odbędzie się dnia 21 września 1882 o godzinie 3 po południu rozprawa względem ułożenia łatwiej- szych warunków licytacyjnych. Wady m wy- nosi 742 zł. Dalsze warunki licytacyjne wyci- ąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Niewiadomych wierzycieli hipotecznych zawiadamia się do rąk kuratora c. k. nota- ryusza Janiszewskiego w Bolechowiu.

Bolechów dnia 31 maja 1882.

L. 13029. (4407 3—3)

Krakowski sąd krajowy podaje do wia- domości, iż celem zaspokojenia należności Krakowskiej kasy oszczędności w kwocie 8000 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprze- daż realności pod l. 171 dz. V. w Krakowie Józefa Drozdowskiego własnością będącej, w dwóch terminach to jest dnia 5 września i dnia 11 października 1882, o godzinie 10 rano, na których realność t lko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość sza- cunkowa 14764 zł. 60 ct. w. a., wadyum zaś wynosi 1476 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt osza- cowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 18 października 1880 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna prz d tera- niem doręczoną być nie mogła ustanowionym zostaje adw. Dr. Eibenschütz

Kraków, 9 czerwca 1882.

L. 12470. (4406 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż w dniach 5 września, 11 października i 14 listopada 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu tego sądu w biurze pod Nr 9 na I. piętrze przymusowa sprze- daż przez publiczną licytację realności pod l. 26 dz. VII. w Krakowie położonej, Karo- liny Majzłowej własnej na rzecz Galicyjskie go zakładu kredytowego ziemskiego w Kra- kowie celem zaspokojenia należności tegoż Zakładu pochodzących ze sumy pożyczkowej 35.000 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 71.400 zł., po- niżej której ani na pierwszym, ani drugim terminie realność ta sprzedaną nie zostanie a na trzecim nie niżej ogólnej sumy długów hipotecznych.

Wadyum licytacyjne wynosi 7140 zł. w gotówce, w książeczkach kasy oszczędności lub w papierach wartościowych w uchwale licytacyjnej wyszczególnionych według kursu tychże.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. Dr. Władysława Wilkosza z substytucją adw. Dr. Henryka Schöna.

Kraków, 9 czerwca 1882.

L. 2648. (4470 3—3)

W dniach 10 sierpnia, 7 września i 16 października 1882, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w budynku sądowym na zaspokojenie kwoty 76 zł. 25 ct. z pn. galicyjskiemu Zakładowi kredytowemu ziem- skiemu w Krakowie od Jakóba Musiała na- leżącej się, przymusowa sprzedaż posiadłości włościańskiej pod nr. 66 w Ciężkowicach po- położonej, niehipotecznej. Cena wywołania 1100 zł., wadyum 110 zł. Reszta warunków w sądzie do przejrzania.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów dnia 30 maja 1882.

L. 653 (4423 3—3)

W skutek rekwiżycyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 5 stycznia 1882 l. 24542 podpisany sąd odbędzie na rzecz Isaka Amstera w celu ściągnięcia należności wekslowej 238 zł. z pn. egzekucyjną licyta- cję ogrodu pod l. 71 i kawałka roli pod nr. 134 w Łęczach połozonych Maksyma Pika wła- snych, ciała hipotecznego niestanowiących w dwóch terminach, a mianowicie w dniach 1 sierpnia i 5 września 1882, zawsze o 10 go-

dzinie za cenę szacunkową 100 zł. lub wyżej takowej.

Gdyby ta realności na żadnym termi- nie nie mogły być sprzedane natenczas wyzna- cza się dzień 19 września 1882, o godzinie 10 rano do ułożenia ułatwiających warunków.

Wadyum wynosi 20 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Radymno, dnia 9 czerwca 1882

L. 2188. (4471 3—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Dmytra Borowca wynoszącej 383 zł. 28 ct. odbędzie sąd tutejszy 6/7, 10/8 i 14/9 1882 licytacyj- ną sprzedaż tab realności dłużnikó w Iwana, Jurka, Ewy i Michała Borowców pod l. d. 7 w Karaczynowie położonej.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny wywo- łania 537 zł. Bliższe warunki, akt detaksa- cyi i wyciąg tabularny w registraturze do przejrzania.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów dnia 30 maja 1882.

L. 8636. (4481 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogła- sza, że w dniach: 4go lipca i 7go sierpnia 1882, zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymu- sowa sprzedaż, a że gdyby przy tych dwóch terminach rzezoną realność za cenę sza- cunkową lub wyżej teje nie sprzedano, ce- lem ułożenia warunków przystępniejszych, wyznacza się termin na 13 września 1882 godzinie 9 rano.

Cena wywołania wynosi 415 zł. wa- dyum 41 zł 50 ct.

Wyciąg tabularny i protokół osza- cowania przegladnąc można w sądzie tutejszym.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 2 listo- pada 1881 na rzezonę realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiegokol- wiek przyczyny rezolucyę licytacyjną dorę- czyć nie było można, ustanawia się kurato- ra w osobie Ludwika Swierczyńskiego w Sa- noku i o tem się tychże edyktem tym uwia- damia.

Sanok, 31 grudnia 1881.

L. 2976. (4415 3—3)

W dniach 2 sierpnia, 4 września i 16 października 1882 o godzinie 10 rano odbę- dzie się w tutejszym sądzie przymusowa pu- bliczna sprzedaż realności w Czerchawie po- położonych, a to realności tabularnych pod l. kons. 34 i 49 i realności ciała tabular- nego niestanowiących pod l. k. 32, 38 i 50 Jana Piechoty własnych, w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Janowi Piechocie pto 843 zł. 82 ct. z pn.

Cena szacunkowa realności tabularnych wynosi 10000 zł., wadyum 1000 zł. Cena szacunkowa realności ciała tabularnego nie- stanowiących 8450 zł., wadyum 845 zł. Na pierwszych dwóch terminach realności te tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trze- cim nawet poniżej takowej sprzedane będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy m. d.

Sambor dnia 30 marca 1882.

L. 9053. (4436 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogła- sza, że dla zaspokojenia sumy 50 zł. z pn. na rzecz Herza Podoliera przeciw Szymono- wi Klarreichowi rozpisuje się przymusowa li- cytacja dłużniczej połowy realności hipote- cznej nr. 433 w Bursztynie na 18/9 1882 o godz. 10 rano w sądzie pod następującymi warunkami:

I. Rzezoną połowa realności może być przy tym terminie sprzedaną i niżej szacu- kowej ceny 540 zł. 25 ct.

II. Jako wadyum ma być złożone tylko 5 pre. ceny szacunkowej.

III. Kupiciel nie będzie obowiązany skła- dać całej po odliczeniu wadyum pozostającej ceny kupna, po zatwierdzeniu aktu licytacyi naraz lecz w sposób następujący: w 30 dniach po prawomocności uchwały akt licytacyjny zatwierdzającej złoży kupiciel tylko czwartą część ceny z odliczeniem złożonego wady- um. Pozostające 3/4 części ceny winien ku- piciel składać w trzech równych ratach kwar- talnych licząc od dnia, w którym pierwsza część ceny do zapłaty zapadła

IV. Zresztą pozostaje się przy warun- kach objętych uchwałą z 26 sierpnia 1881 l. 2147. O tem uwiadamia się mających chęć kupienia odośnie do ogłoszenia z 26 sier- pnia 1881 l. 2147.

Bursztyn dnia 7 lutego 1882.

L. 5118. (4435 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu po- daje do wiadomości, że w celu ściągnięcia ia kwot 690 zł., 690 zł. i 13445 zł. 26 ct w. a. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 4 sierpnia i 6 września 1882 o godzinie 11 przed po- łudniem egzekucyjna sprzedaż połowy real- ności dłużniczki Gittli Gold wedle dom. 21 pag. 325 nr. 10 i 12 haer własnej, pod l. 683 l. k. 1964 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której real- ność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 15000 zł. a. w. Wa- dyum 1500 zł. a. w. Bliższe warunki przejr- zeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 24 lutego 1882 prawa zastawu uzyskali, lub któ- rymby uchwała względem dozwolenia licy- tacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwokata dra Frühlinga a zastępcą tegoż p. adwokata dra Axelrada.

Tarnopol dnia 16 maja 1882.

L. 7925. (4417 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogła- sza, iż w dniu 31 lipca 1882 o godzinie 10 z rana przedwzadzi na rzecz Zakładu kre- dytowego ziemskiego w Krakowie celem za- spokojenia 6 rat po 48 zł. i resztującego ka- pitału 698 zł. 57 ct. z pn. przymusową sprze- daż przez licytację gospodarstwa grunt. pod l. 6/35 w Gawłowie nowym położonego, wedle ks. grunt. gminy katastralnej Gawłów sta- y w jednej połowie Filipa Trzaski a w drugiej połowie masy spadkowej Katarzyny Trzasko- wej własnej, także i poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 5600 zł., za- kład 560 zł a reszta warunków licytacyj- nych, protokół zastawniczego opisanie i wyci- ąg hipoteczny są do przejrzania w registra- turze wyłożone.

Bochnia dnia 6 kwietnia 1882.

L. 24122. (4498 1—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywil- nych w Lwowie podaje do publicznej wia- domości że w sprawie egzekucyjnej c. k. prokuratorzy skarbu imi-niem funduszu sty- pendyjnego s. p. Feliksa Szumlańskiego prze- ciw Antoninie Kobylńskiej o 2000 zł. w. a. z pn. odbędzie się na dniu: 3go sierpnia 1882, o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw sądu tutejszego egzekucyjna przy- musowa sprzedaż dóbr tabularnych Kulików z przyległościami Doroszków wielki i mały wedle Dom. 175 pag. 357 n. 18 haer. i pag. 361 n. 21 haer. względnie wedle wykazu hipot. l. 64 karta własności Nr. 10 i wy- kazu hipot. l. 68 karta własności Nr. 10 dłużniczki Antoniny z Batowskich Kobyl- Ńskiej własnych.

Cena wywołania wynosi 116601 zł. w. a. wadyum zaś 5830 zł. w. a.

Na powyższym terminie będą dobra te także niżej ceny wywołania za jakakol- wiek bądź cenę sprzedane.

Wyciąg tabularny i akt oszacowania w tut. sąd registraturze mogą być przejr- zane.

Lwów, dnia 10go czerwca 1882.

L. 7442. (4482 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłustem czy- ni wiadomo, że w sprawie egzekucyjnej Ja- kóba Weinbe gera przeciw Dawidowi Herr pto 100 zł. w. a. z pn odbędzie się w dniu: 13 lipca 1882, o 10tej godzinie rano w tu- tejszym sądzie powiatowym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr 308 w Tłustem położonej, Dawida Herra wła- snej pod warunkami tusadowym edyktem z dnia 28 września 1881 l. 1982 ogłoszo- nymi z tą jednak odmianą, że wadyum wy- nosi obecnie tylko 5 pr. ceny szacunkowej 1120 zł. w. a. t. j. 56 zł. i że suma licy- tacyjna w dwóch ratach t. j. w jednej po- łowie do dni 30 po prawomocności aktu licytacyjnego, w drugiej zaś połowie w prze- ciągu dalszych trzech miesięcy ma być złożoną.

Na powyższym terminie zostanie wyż oznaczona realność i poniżej ceny szacunko- wej sprzedaną

C. k. sąd powiatowy

Tłuste, dnia 10go maja 1882.

L. 1034. (4492 1—3)

Na dniu: 25 lipca, na dniu 29 sier- pnia i na dniu 21 września 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się tu w sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy realności w Żu- rawnie pod l. k. 123 dawną 278 nową poło- żonej, ut. Dom. I pag. 103 n. 3 haer. Sala- mona Eihla własnej, na rzecz Chany A- berbach celem ściągnięcia przeciw Salamo- nowi Eihlowi wywalczonej kwoty 200 zł w. a. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacu- kowa na 175 zł. w. a. wypośredkowana. Za- kład wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych jako też ekstrakt tabularny, można w tusado- wej registraturze przejrzeć a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Żydaczowie się przekonać.

Dla wierzycieli niewiadomych i dla tych, którzyby prawa jakie rzezoną do re- alności po dniu 22 lutego 1880 jako pod- jeściu wyciągu tabularnego nabyli, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza tutejszego p. Opolskiego

C. k. sąd powiatowy

Żurawn, dnia 10 maja 1882

L. 3466. (4526 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie po- daje do publicznej wiadomości, że celem za- spokojenia kwoty 35 zł. 36 ct., 113 zł. 40 ct., 1124 zł. 3 ct. z pn. rozpisuje się przy- musowa sprzedaż realności pod l. k. 3 w Strzeliskach nowych położonej, wedle dom. T. I pag 3 n. 3 haer. dłużników Gerschona i Pace Deligtiszów własnej, w drodze publi- cznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie na dzień 12 lipca 1882 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie z tem, że realność ta na po- wyższym terminie także poniżej ceny szacu- kowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 4530 zł. 33 ct. a. w. Wadyum 227 zł. aw. Resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd. regi- straturze w godzinach urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów dnia 20 maja 1882.

Starosolski

Bl. 1930 (4530 1—3)

Bom f. f. Bezirksgerichte zu Monaste- rzyska wird fundgemacht, daß zur Herinbrin- gung der Beträge von 6 fl. und 5 fl. ö. W. die definitive öffentliche Versteigerung der dem Egner Fed Prus gehörigen in Folwarki sub CNr. 9 gelegene feinen Tabularförper bil- denden Realität zu Gunsten des Bittstellers Mendel Haber Cessionärs des Israel Herz Scheer bewilliget, hiezu drei Termine d. i. am 11 September, 11 October und 9ten No- vember 1882 jedesmal um 10 Uhr Vm. im Gerichtsgebäude bestimmt werden.

Der Anrufspreis ist 180 fl. ö. W. das Vadium 18 fl. ö. W. Das Protokoll der pfandweisen Beschreibung und der Schätungs- akt, sammt Situationsbedingungen können hg. eingesehen werden

Monasterzyska, am 23 April 1882.

Księgi gruntowe.

L. 346. (4538)

Komisya hipoteczna c. k. sądu powia- towego w Mielcu, urzędująca w Padwi ogła- sza, że arkusze posiadania wraz z dotyczące- mi aktami gminy katastralnej Padwi z miej- scowościami Padew kolonia i Zarównie przejr- zeć można i przeciw takowym wnosić zar- zuty aż do dnia 10 lipca b. r. w biurze komisji hipotecznej w Padwi.

Padew 29 czerwca 1882.

L. 1807. (4540)

Dochożenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Blich powiatu sądowego Załośce rozpoczyna komisya hipoteczna lipca 1882.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

C. k. Sąd powiatowy.

Załośce 28 czerwca 1882.

L. 9185. (4535)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że docho- dzenia miejscowe celem założenia księgi grun- towej dla gminy katastralnej Jazłowiec dnia 10 lipca 1882 rozpocznie i wyzwa każdego ktoby miał interes prawny w zbadaniu sto- sunków posiadania, ażeby się zgłosił i wszy- stko to naprowadził co do ochrony i wyjaś- nienia praw swoich za stosowne uzna.

Buczacz 26 czerwca 1882.

L. 10345. (4533)

C. k. sąd powiat. miej. del. w Prze- myślu oznajmia, że dochożenia celem zało- żenia księgi hipotecznej dla gminy katastral- nej Buców na miejscu w Bucowie dnia 7go lipca 1882 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gmianych.

Przemysł dnia 29 czerwca 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2605. (4490 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie u- wiadamia Macieja Madeja z Posady jasliskiej z miejsca i pobytu niewiadomego, że prze- ciw niemu i Janowi Madejowi Abraham Bi- ron wniosł do Sądu na dniu 20 maja 1882 d. l. 2605 pozew o zapłcenie 200 złr. a. w. z pn. i że do rozprawy wedle postępowania sumarycznego wyznaczony został termin na dzień 19 lipca 1882 na 9 godzinę przed po- łudniem.

Gdy jednak miejsce obecnego pobytu Macieja Madeja Sądowi wiadome nie jest, przeto ustanawia Sąd dla niego kuratora w osobie Tomasza Majdosza, wręczając temuż równocześnie dekretacyę pozwu.

Ma zatem Maciej Madej na powyższym terminie bądź to osobiście stanąć, bądź też swemu kuratorowi odpowiednio informacje dotyczące sporu tego udzielić, lub też innego obrońcę Sądowi wskazać, ileż inaczey skut- ki zaniedbania sobie sam przypisać będzie musiał.

Rymanów 25 maja 1882.

Kwiat lipowy, czarna Malwa,
kwiat bzoowy, mak polny, rumianek, lulek, sporysz, centuryę, belladone, borówki suszone i jagody bzoowe, wszelkie zioła skupuje p. d. l. g. próbki
ZYMIRSKI, aptek. w Ropcz. cach.
(4022 4-7)

Realność
z polem, sad m, na **Pohulance**, jest pol korzystnymi warunkami do sprzedania. Bliższy opis udziela pan **Aszkanazy**, agent dóbr we **Lwowie**, ulica **Kopernika 1 S.**
(4473 2-3)

Majątek
dobrej gleby psz. unej, z wygodnym domem, blisko kolei do nabycia. — Bliższa wiadomość we **Lwowie** u Wgo **Andrzejewskiego**, dyrektora **Towarzystwa Spoż. wezgo.**
(4477 2-1)

500 dukatów
wypłacę temu, kto po użyciu **KOTHE'GO WODY NA ZĘBY** flaszka po 35 ct., dostanie kiedykolwiek znówu bólu zębów lub nieprzyjemnego odoru z ust.
Kothego „Zanschöne“ wysmieniony i szybko skutkujący środek do czyszczenia zębów, pudełko po 30 ct.; dobre i miękkie szczoteczki do zębów do 30 i 50 ct. poleca
(1899 16-52)
Jan Jerzy Kothe
emeryt. dostawca nadworny w **Mödling** koło **Wiednia** **Villa Kothe.**
We **Lwowie** prawdziwa do nabycia u p. apt. **P. MIKOLASCHA** ulica **Kopernika** i we wszystkich aptekach, handlach korzennych i perfum, galanterijnych i materiałów itp w **Galicyi** i **Bukowinie**

Cierpiącym na oczy
pewna pomoc.
Woda na oczy **Pawlewskiego** z **Poznania**, jest to najdzielniejszy środek na wszelkie cierpienia ocz. Wzmacnia wzrok i leczy nadzwyczaj szybko wszelkie zapalenia, opuchnięcia i rozmaite inne słabości ocz. — Znana jest ona od dawna w całych Niemczech i Rosyji, gdzie z wielkiem powodzeniem po szpitalach używana była
Główny skład dla Galicyi w aptece
Oswalda Paulo
w **Bukaczowcach.**
We **Lwowie** nabyć takowy można w aptece pod **Słoniem** p. **HENRYKA BLUMENFELDA**, **Plac Krakowski.**
Cena jednego flakonu z dokładną instrukcją 1 złr. 20 ct.
Za nadesłaniem przekazem kwoty 1 złr. 35 ct., wysyłam takowy franko. (3762 8-12)

Kandydat notaryalny
uzdolniony do substytucji, chcą zmienić dotychczasowe miejsce pobytu, poszukuje miejsca — Adres pod lit. **T. T.** w **Administracji Gazety Lwowskiej.**
(4522 2-3)

Realność
w najzdrowszej części miasta, o dwóch murosanych domach parterowych, z obszernym placem pod budowę, ogrodem i **kawentofonem**. — **wyborny kamień do budowy** zawierającym, objętości około jednego morga, jest z **wolnej ręki do sprzedania.** — Bliższa wiadomość u właściciela, ulica **Kurkowa** pod **1. 43**, za klasztorem **Panien Franciszkanek.**
(3 13 10-10)

Wielki wybór WAZONÓW
na bukiety i kwiaty
Zardynierek.
KULE ogrodowe we wszelkich wielkościach poleca
Edward Gebhardt
we **Lwowie.**

„Strzeżonego Pan Bóg strzeże“
Towar jest najtańszym, jeśli pociągającym wprost z fabryki.
E. C. FLADER,
Jöhstadt w Saksonii,
fabrykant najtańszych i najlepszych **sikawek**
nagrodzony 19 złotymi medalami na wystawach. W ostatnich 10 latach **2220 -ikawek** sprzedanych.
„HYDRONET“ Sikawki pokojowe od 9 złr. Sikawki ręczne od 42 złr. — Bez zbiornika od 14 złr. (414 3-12)
Gminom na spłatę ratami za pośrednictwem Wł. Zaaka, inżyniera, 1. 10, Piekarska, Lwów.

Do sprzedania!!!
Dwa piękne KONIE powozowe, wraz z uprzężą i elegancką karetą.
Bliższa wiadomość w składzie fortepianów u p. **Jana Balka** przy ul. **Karola Ludwika 1 7.**
(4171 8-12)

OLEJ
naftowy konserwujący drzewo od psucia; rafinowany, który koloru drzewa nie zmienia i zwykły, nadający drzewu ko'or trwałoty, sprzedaje w baryłkach około **150** kilo po bardzo **zniżonej cenie.** — Jako też poleca do osi żelaznych w najlepszym gatunku — i **Smarowidło** i **Oliwę do maszyn i lamp,** licząc po cenach fabrycznych przy zamówieniach, począwszy od 10 kilo
Piotr Miaczyński
fabrykant nafty
we **Lwowie**
ul. **Sykstuska 1. 47.**
(2806 7-2)

Do sprzedania lub wdzierżawienia **majątki ziemskie** większych i mniejszych obszarów, przyjmuje w komis za bardzo miernym wynagrodzeniem: **Biuro** wydawcze **Józefa Br... e, Lwów, Rynek 1. 26. I piętro.** **BIURO** otwarte codziennie od 8 godziny rano do 7 godziny wieczór.
(2230 8-24)

Pewna i prędką pomoc
nawet w zastarzanych cierpieniach jest **Henryka Blocha Eter goścący.**
Wynalazca otrzymał za znakomity swój wyrób złoty medal sztuki i umiejętności i medal włoskiego białego krzyża. — **Cena 60 ct. w. a.**
Dla **LWOWA** i całej **GALICYI** główny skład **Eteru goścącego** u aptekarza **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym słoniem“ we **Lwowie**, żąda wszelkie zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą załatwia się.
(1216 55-2)

Wody mineralne
krajowe i zagraniczne już nadeszły do głównego składu **J. Ihnatowicza**
magistra farmacyi i chemika sądowego we **Lwowie**, przy ulicy **Kopernika 1. 3.**
Dla wygody pijących wody mineralne, grzane, chłodne, z mlekiem, solą karlsbadzką, marienbadzką, żółtą kumysem i t. p. **otworzyłem pawilon w ogrodzie pojezuickim.** Pawilon otwarty o 1 godziny 6tej rano do 9tej wieczór.

Kumys!!!
środek ten otrzymuje się z mleka, przez winną fermentację i jest powszechnie uznany przez pp lekarzy za najlepszy i z niezem nie porównany, w suchotach, kaszlach, chrypkach i ogólnem osłabieniu, mianowicie **kumys żelazawy** znalazł powszechne zastosowanie z nadzwyczajnym skutkiem w niedokrewności, bladaczce, białaczce i t. p.
Flaszka kumysu zwykłego kosztuje **60 ct.**, żelazawego **70 ct.**, korek do picia **80 ct.**, opakowanie sześciu flaszek **50 ct.**
KUMYS w wystawie lekarskiej w **Krakowie** za swą niezwykłą dobroć, został premiiowany i wyszczególniony wielkim medalem czasowym. (2881 10-2)

Ces. i król. wytącz. uprz.
Ekstrakt orzechowy
do farbowania siwych włosów
wynalazku perfumera
A. MACZUSKIEGO
w **Wiedniu, Kärntnerstrasse 26.**
C. k. wytącz. uprz. **środek** ten do **farbowania włosów**, nadający siwym włosom trwałą barwę **czarną, brunatną** lub **blond**, sporządzony jest li tylko z substancji roślinnej, t. j. z tupy zielonych orzechów, nie jest przetyem wcale szkodliwym ani zdrowiu ani włosom i farbuje włos w przeciągu **15 minut** pięknie i trwale na czarno, brunatno lub blond tak, że nawet przy umywanu farba nie schodzi
1 flakon ekstraktu orzechowego, płynnego zł. 3
1 pudełko z 6 flaszkami na próbę zł. 3.50
1 flaszka mleka orzechowego odmładzającego włosy zł. 3
1 słoik pomady orzechowej do nadania włosom ciemnej barwy zł. 2
1 flakon olejku orzechowego do nadania włosom ciemnej barwy zł. 2
1/2 flakonu olejku orzechow. do nadania włosom ciemnej barwy zł. 1
W prawdziwym gatunku nabyć można w **perfumeryi Maczuskiego, w WIEDNIU, Kärntnerstrasse 26,** we **Lwowie** u **Zyg. Ruckera** aptekarza, tudzież u kupców: **Kamila Strzyżowskiego, Marcina Müllera** i **Leona Sedlaka.**
(3068 19-30)

Ważne dla Rodziców i Opiekunów.
Panienki pobierające nauki w **Seminaryum**, w **Pensyonatach** lub szkołach **Wydziałowych**, znajdują wygodne pomieszczenie, macierzyńską opiekę osoby wykształconej, konwersacyę francuską i niemiecką z nowym rokiem szkolnym. — Bliższa wiadomość w **Biurze Nauczycielskiem** **Pani Z. Krzyżanowskiej, Lwów, ulica Grodzickich 1. 13.**
(4255 3-8)

MORSZYN
Zdrojowiska **Solankowe-Borowinowe** poleca swoje cenne **przetwory lecznicze do picia i kąpieli** i przyjmuje zamówienia na takowe.

Woda gorzka naturalna z zdroju „Bonifacego“ w małych dawkach sprawnia już obfite wypróżnienia bez bólu i upośledzenia trawienia i zaleca się wskutek tego do dłuższego użycia.
Do **Wielmożnego Pana Bonifacego Stillera**, właściciela zakładu leczniczego w **Morszynie**.
Mam zaszczyt zawiadomić Wgo Pana, że woda gorzka i sól pochodzące ze źródła morszynskiego, zostały z dobrym skutkiem wypróbowane w naszym szpitalu.
Wedle sprawozdań prymarjatów, uznana została ich skuteczność pewna i szybka jako środka czyszczącego i okazały się odpowiedniami do użytku w tych zbroczeniach czynnościowych i trzewów brzusznych w których są wskazane wody gorzkie.
Na podstawie tej doświadczonej skuteczności, zostało zaprowadzone w naszym szpitalu, powszechne użycie wód gorzkich i soli morszynskich, w miejsce dotąd używanych innych wód gorzkich.
Dyrektor szpitala powszechnego krajowego. **Lwów, dnia 10 lutego 1882.**

Dr. Głowacki.
Sól gorzka ze zdroju „Bonifacego“ w **Morszynie**, jak też i tamtejszą wodę Mineralną „Bonifacego“ używałem w szpitalu powszechnym w **Czerniowcach** przez czas dłuższy i doszedłem do przekonania, że tak woda jak i sól w odpowiednich dawkach sprawnia obfite wypróżnienia bez bólu i upośledzenia trawienia: w skutek czego tak sól jakoteż i wodę każdemu jako środek czyszczący i do dłuższego użycia zdolny sumiennie polecić mogę.
Czerniowce, 17 lutego 1882.

Dr. B. Wolan,
C. k. radaea sanitarny prymarjusz, docent uniwersytecki.
Sól gorzka rodzinną ze zdroju „Bonifacego“ ługowaną pod kontrolą komisji **Towarzystwa** lekarzy galicyjskich i c. k. profesora chemii **Dr. Radziszewskiego**, na sposób soli karlsbadzkiej.

Na zasądzie doświadczenia, zrobionego tak w klinice mojej, jakoteż w praktyce prywatnej, uważam użycie soli morszynskiej ze zdroju „Bonifacego“ jako środka bez bólu i osłabienia lekko czyszczącego za uader skuteczne. Z tego powodu przeroszę podawanie tej soli w cierpieniach kobiecych z zatkanie p. łaczonych, nad sól karlsbadzką, glauberską, oraz wody gorzkie i mogę ją samienne polecić, w miejsce wymienionych środków leczniczych, z dodatkiem, że co do działania i skutku takowe przewyższa.
Lwów d. 17 listopada 1881. (2306 13-2)
Prof. Dr. Adam Czyżewicz
c. k. radaea zdrowia.

Ług bromo-solankowy ze zdroju „Magdaleny“, takiej samej dobroci jak kreu-nacelski i halski.

Ług borowinowo-solankowy, po raz pierwszy do użytku lekarskiego wytworzony, a posiadający przy miernej stosunkowo ilości soli kuchennej i bromu wiele kwasu mrówkowego i żelaza. Powyższe Ługi są n. składzie w **Wiedniu** u pp. **Dr. J. N. von Heinrich**, właściciela **Römischen Bad**, zaś główny skład dla **Austr.** u **Dr. Wells**, c. k. liweranta nadwornego wód mineralnych z **Blauen Igel** 1. 5.
Na składach: w **Krakowie** u pana **J. Wentzla** (upoważniona **Filla** wód mineralnych naturalnych **Galicyjskich** i **Czeskich**), w **Tarnowie** u p. **J. Reida** apt.; w **Rzeszowie** w **handl. Schaittera** i spółki; w **Przemysłu** u p. **H. Tarczyńskiego** u p. apt. **Altha**. We **Lwowie** w aptekach **Pp.: K. Mikolascha, J. Beisera, J. Piepe-sa, C. Krzyżanowskiego, Z. Ruckera**, w **handlu** p. **Karola Klimowicza** u p. **M. Karzewskiego** i p. **Wiktora Goldbauma** skład wód mineralnych. W **Kołomyi** u p. **Sidorowicza**. W **Samborze**, u p. apt. **Alexiewicza**. w **Czerniowcach** w **handlu** p. **Ignacego Schnireha**; w **Stanisławowie** u p. **Jana Macury**; w **Stryju** u p. **Jul. Zagórskiego**; u p. **Gartnera** w **Jassach** u p. pp. **Antoniego Lindego, A. Racowitza, Rudolfa Petelencza, Franciszka Konga**; w **Roman** u p. apt.; p. **Maks Frankla**; w **Bakan** w **handlu** p. **Jurista**; w **Botuszanach** w **handlu** p. **M. Spiera**; w **Suczawie** w aptekach p. **Edwarda Liszka** i **Juliusza Firberta.**

Otwarcie 1 maja b. r.
Lekarzem zdrojowym jest **Dr. Z. Dziko-wski.**
Wszelkie interesa na miejscu załatwia, tudzież bliższych objaśnień na listowne zapytanie udziela.
Zarząd zdrojowiska.
Bonifacy Still. r.

Illustriertes illustriertes Familienblatt!

Wit vielen prachtvollen Illustrationen.

Wöchentlich 2 bis 2 1/2 Bogen. — Vierteljährlich 1 Mark 60 Pfg. mithin der Bogen nur ca. 6 Pfg.
Wit vielen prachtvollen Illustrationen.

An der Spitze des nächsten Quartals wird die bereits angekündigte fesselnde Erzählung
„Bob Zellina“ von **Karl Theodor Schulz**, ihren Platz finden, der sich mehrere andere Novellen, so namentlich **„Der Kampf um die Haube“** von **Stefanie Kessler**, anschließen werden.
Aus der Zahl der demnächst erscheinenden belehrenden und unterhaltenden Artikel heben wir vorläufig hervor: **„Garibaldi“**, eine Charakteristik des großen Republikaners, von **Johannes Scherr**, weitere Beiträge **„Aus der Samariterschule“** von **Prof. Esmarck** (in Kiel), **„Das historische Festspiel in Rothenburg ob der Tauber“** von **Karl Braun-Wiesbaden**, **„Der Londoner Silbermarkt“** von **W. Hasbach**, **„Die Magdeburger Börse“**, **„Stützen aus der Fränkischen Schweiz“**, sowie die Fortsetzungen der Rubriken **„Bilder von der deutschen Ostküste“**, illustriert von **Robert Ahmus**, und **„Um die Erde“**, mit Illustrationen von **Rudolf Cronau**
Wir wiederholen bei dieser Gelegenheit, daß die Lieblings-Erzählerinnen der **„Gartenlaube“**
G. Marfitt und **G. Werner** größere werthvolle Beiträge unter der Feder haben.
Die Verlagshandlung von Ernst Keil in Leipzig.
(455) **Alle Buchhandlungen und Postämter nehmen Bestellungen an.**

L 5116. (6957 1-4)

„SLAVIA“
Bank wzajemnych ubezpieczeń w Pradze
udziela na dożycie lub przeżycie už ubezpieczonym, lub nowo przystępującym członkom **P. T. c. k. oficerom, wojskowym urzędnikom** stronom wojskowym, gażystom i pensy nowanym i t. d.
nowe pożyczki
nu niski procent, z miesięcznymi spłatami annuitnemi przy amortyzacji kilkoletniej z uwzględnieniem pensyi i poręki, jako też zabezpieczaniem się na pensyi, rentach i t. p.
Nowe warunki nie dotyczą pożyczek przedtem uzyskanych.
Z wnioskami i zapytaniami należy odnieść się do Dyrekcji banku „Slavia“ w **PRADZE** albo do Jeneralnej R. prezentacji Banku „Slavia“ we **Lwowie.**
Jeneralna Dyrekcya.

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWAROW MIĘSZANYCH
we Lwowie ulica Trybunalska l. 6
założony w roku 1845.

poleca do upiększenia ogrodów

KULE | banie |

szklane zwierciadlane

w różnych wielkościach i kolorach.

W każdym domu rodzicielskim, jako też i w re-
kach pp. nauczycieli, opiekunów, powinno
się znajdować dziełko **Dr. ANTONIEGO**
BERGERA (wydanie III nowe), pod tyt:
„Przewodnik dla młodzieży“ (dla
obojga płci), w słabościach z zakażenia krwi
pochodzących, oraz najnowsze sposoby leczenia,
z przydatkiem o **onanizmie i o pro-**
stytycy. — Nabyć można u autora za
1 zł., za pobraniem pocztowym 1 zł. 20 cent.
Także dzielimy rady listownie pod dy-
skrecją. — Ulica Karola Ludwika l. 7.
Ordyn. domowa od 3-5 popok. 3026 10-2)

Rządca ekonomiczny

z umiarkowanym wymaganiem, teoretycznie i praktycz-
nie wykształcony, obecnie jeszcze zostaje w obowiązku
do św. Jana i odwołuje się na rekomendację swego
pryncypała. — Wiadomość w Biurze p. **Józefa**
Birkiego, Lwów, Rynek l. 26. (4147 7-6)

Na porę kuracyjną 1882

poleca rzeczywiście dobrą

HERBATE

IZYDOR WOHL we Lwowie
SYKSTUSKA 6. (3832 6-12)

Poszukuje się miejsca dla chłopca 15
letniego z godnego domu, do sklepu ko-
lonialnego, lub bławatnego **katolickie-**
go życzeniem rodziców we Lwowie
pod adresem: Poste restante — **P. W.**
K. — Tarnów (4531 1-3)

Ważne dla Dam.

Z powodu bardzo wielkiego składu i nie-
pomysłnego powodzenia w interesie, sprzeda-
jemy nasz bardzo wielki skład

prawdziwych paryskich kapeluszy damskich

najnowszej fasonu o połowę taniej.

Zadna dama nie powinna przeto zaniechać
tak rzadko zdarzającej się sposobności, mieć
elegancki prawdziwy paryski kapeluszek za bez-
cen. Każdy kapeluszek jest opatrzony firmą fa-
bryczną. Za zaliczką lub przesyłką kwoty prze-
syłamy ładny kapeluszek słomkowy lub koron-
kowy najnowszej formy i gustownie ubrany
prawdziwym strusiem lub fantastycznym pió-
rem i francuskiemi kwiatami. **Ceny od 3 zł.**
do 12 zł. co przedtem podwójnie
kosztowało. — Kapelusze, któreby nie przy-
padały do gustu, przyjmujemy napowrót.

Grand Magasin de Modes

w Krakowie

ulica Gródka Nr. 55

4

Kawa

wprost z Hamburga w najlepszym ga-
tunku po cenach eu gros, od

Karola Fr. Burghard'ta

w Hamburgu

w workach o 5 kilo wolnych od portorynu włącznie
opakowania za pobraniem pocztowym

Mocca prawdziwa arabska, najwybor. 5 kil. 6 zł. 90

Menado wymienita w smaku . . . 5 " 6 zł. 15

Ceylon Perłowa najwybor. i łagodna 5 " 5 zł. 50

Melange (mieszana) poleca się szcze-
gólnie . . . 5 " 5 zł. 40

Ceylon Plantation, bardzo dobra w
smaku . . . 5 " 5 zł. 30

Jawa złota, szczególnie dobra . . . 5 " 4 zł. 90

Guatemala, wyborowa i wydarna . . . 5 " 4 zł. 80

Kuba niebieskawo-zielona, wymienita 5 " 4 zł. 75

Santos wyborowa i silna . . . 5 " 4 zł. —

Rio dobra w smaku . . . 5 " 3 zł. 50

Herbata w największym wyborze 1/2 kilo od 1 do 6 zł.

Najchlubniejsze uznania otrzymałem za wyborny
twar, który dotychczas. (4065 4-5)

Rodowita Angielka

poszukuje umieszczenia na 3 miesiące. — Bliż-
sza wiadomość u pana **HALSKIEGO**, nr. 20
ulica **Halleka** (4544 1-2)

W miasteczku
Oleszycach

pod Jarosławiem jest do wydzier-
żawienia od 1go stycznia 1883 r.
dom zajezdny wraz ze sklepem ko-
rzennym; — tudzież od 1go października b. r.
browar piwny wraz z propinacją piwną.
Bliższa wiadomość w zarządzie dóbr w **Oleszy-**
cach. Urząd pocztowy i stacja telegraf. w miejsc.
(4382 3-3)

Pracownia sukień damskich.

Wykonuje suknie, okrycia wio-
senne, płaszcze, szlafroczy, surdu-
ciki pokojowe, sukienki dziecinne.

Wszelkie zamówienia na prowincję wy-
syła w oznaczonym czasie podług najświeższych
zur. ali

Ludmiła Pizuńska

przy ul. Krakowskiej l. 1 na 1 piętrze (róg
od rynku).

Zmiana pomieszkania.

L. HAASE

lekarz wszech zwierząt
domowych

mieszka obecnie ul. Koper-
nika l. d. 11, 1 piętro.
(4543 1-3)

Ukończony filolog

posiadający gruntownie język niemiecki, poszu-
kuje lekcji na czas wakacji. — Adresować
proszę „poste restante **F. F.** — we Lwowie.
(4542 1-3)

Maurycy Ballaban

Lwów,

8 plac Maryacki 8.

Poleca swój obfity skład
MASZYN do szycia
SINGERA, tak nożne jak
i ręczne z najnowszemi up-
rządzeniami. (4188 3-3)

Dla ułatwienia sprze-
daje takowe w ratach mie-
siecznych po **złr. 4.**

Niemniej polecam mój wielki skład

towarów damskich modnych.

Niet z sławnej fabryki Klark & Comp.
Oliwa ó a zegarmistrzów i do telegrafów.
Cennik franco.

Skład komisowy

MEBLI

żelaznych

z pierwszej c. k. nadwornej fabryki

A. KITSCHelta Spadkobierców

we Wiedniu

(4212 5-?) utrzymuje i poleca

ED. GEBHARDT

we Lwowie, a mianowicie

Ławki, fotele i krzesła

ogrodowe

po cenach fabrycznych.

W dobrach Krasie-

czyńskich, pod Prze-
mysłem, jest do obsadzenia z dniem 1

września r. b. **posada Lekarza.**

— Bliższych szczegółów udzieli „kan-
celaryja centralna ksiąząt Sapiechów
w Krasieczynie“. (4525 1-3)

Zupełnie świeży transport

ze zbioru 1881/82 r.

prze wybornej

przez „**Suez**“ sprowadzonej

HERBATY

chińskiej

a mianowicie:

Nr. 1. Tassu, żółtokwiatowa aromat. za 1/2 kilo

Nr. 2. Suntuozu, białokwiatowa . . . zł. 4 40

Nr. 3. Wardzyn, czarna aromatyczna . . . zł. 3 60

Nr. 4. Soucheong, „małe market. . . zł. 2 50

Nr. 5. Congo, czarna familijna . . . zł. 2

Nr. 6. Wysiewki z herbaty . . . zł. 1 40

Nr. 7. Najlepszych herbat . . . zł. 1 70

Mimo tak znacznie podwyższonego cła od her-
baty, tylko najniższe numera i to nieznacznie podwyż-
szonym, inne zaś pozostawiam jeszcze po dawnych ce-
nach, dopokąd moje tańsze zapasy wystarczą.

St. Markiewicz

we Lwowie Rynek l. 42.

(3993 2 2)

OGŁOSZENIE.

W masie konkursowej ZEGARMISTRZA

M. Siermontowskiego

we Lwowie l. 1, ul. Sobieskiego

jest wielki zapas rozmaitych zegarków

złotych, srebrnych, kieszonkowych, stołowych, ściennych budzików, łańcusz-
ków, medalionów, kuleżyków, jakoteż urządzenia skł-powe pojedynczo lub
w całości po cenach bardzo przystępnych do sprzedania

Zarządca masy, adwokat **dr. Dzidawski**, ulica **Kościuszki** l. 2.
(4-84 3-3)

Am 10 August 1882

findet

auf Allerhöchsten Befehl Seiner k. und k. Apostolischen Majestät

die

XXI. Staats-Lotterie

für Civil-Wohlthätigkeits-Zwecke der diesscitigen Reichshälfte statt

3 Haupttreffer à fl. 60.000, fl. 20.000, fl. 10.000

österr. Goldrente, ferner 18 Vor- und Nachtreffer zu 600 fl., 400 fl., u. 200 fl., Goldrente, 10 Treffer
à 1000 fl., 15 Treffer à 400 fl. u. 20 Treffer à 200 fl., Goldrente, endlich **Bargewinnste** im Betrage
von 102.000 fl.

Ein
Los fl. 2

12.066 Treffer 12.066

im Betrage von

fl. 220.000 fl.

Ein
Los fl. 2

Die näheren Bestimmungen enthält der Spielplan, welcher mit den Losen bei der Abtheilung der Staats-
Lotterie, Stadt, Riemergasse 7, 2 Stock im Jacobshofe, sowie bei den zahlreichen Absatzorganen
zu bekommen ist.

Die Lose werden portofrei zugesendet.

Wien, am 1 Mai 1882.

Von der k. k. Lotto-Gefälls-Direction.

Abtheilung der Staats-Lotterie.

(4234 2-5)

Dla słabych i rekonwalescentów.

Koniak i stare wina

z p w n i e

APTEKI pod „GWIAZDĄ“

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

Koniak grande Champagne dla celów leczniczych, bardzo stary —
cena 1/4 litrowej buteleczki 1 złr. 80 ct.

Wino Malaga, od roku 1846 na składzie będące — cena 1/4 litrowej buteleczki
1 złr. 20 ct.

Wino Tokajskie, bardzo stare, prawdziwe arcanum dla osłabionych — cena
1/4 litrowej buteleczki 2 złr. 50 ct.

Wino hiszpańskie dla rekonwalescentów, Malaga, pochodzi
z okolic Granady. Wino wyborne, nadaje się osobliwie dla niewiast i dla dzieci —
cena 1/4 litrowej buteleczki 1 złr. w. a.

Wyborne własności tych napojów spowodowały wielu lekarzy a pomiędzy nimi i ta-
kich sławy europejskiej, do wygotowania świadectw bardzo poehlebnych. Także świadectwa
otrzymałem od Woych **Dr. Alfreda Biesiadeckiego**, c. k. radcy namiestnictwa
i referenta spraw krajowych sanitarnych, **Dr. Karola Brauna**, c. k. radcy dworu,
profesora i dyrektora kliniki położniczej w Wiedniu, **Dr. Józefa Spaeth**, c. k. profes-
sora, nadradcy sanitarnego w Wiedniu, **Dr. Draschego**, profesora i dyrektora Vgo od-
działu lekarskiego szpitala powszechnego w Wiedniu, **Dr. Lurinsera**, dyrektora szpitala
na Wiedniu w Wiedniu, **Dr. Józefa Weigla**, **Dr. Oskara Widmanna**, **Dr.**
Edwarda Sawickiego, **Dr. G. Ziebackiego** we Lwowie i innych.

Przy posyłkach licze za opakowanie i stempel od jednej buteleczki 20 ct,
od 2ch 30 ct., od 3ch 35 ct., od 6ciu 50 ct., od tuzina 80 ct.

Skład główny dla Galicyi i Bukowiny w aptece pod Gwiazdą:

Piotra Mikolascha we Lwowie,

Skład główny dla Austro-Węgi i dla państw ościennych

u p. **Wilhelma Maagera** w Wiedniu, Heumarkt Nr. 3.

Składy w Galicyi: We Lwowie u pp. aptekarzy: **K. Krzyżanowskie-**
go i **Jakoba Pipesa**, w Krakowie u p. **aptekarza F. GRALEWSKIE-**
GO, w Brzeżanach apteka p. **Demińskiego**, w Kołomyi apteki p. **Sidorowicza**
i **Stenzla**, w Tarnopolu apteka p. **Jamrógiewicza**, w Przemyślu apteka p. **Tar-**
czyńskiego, w Jarosławiu apteka p. **Rohma**, w Przeworsku apteka p. **Switalskie-**
go, w Bieżce apteka p. **K. Grossa**, w Bolechowie apteka p. **K. Schindlera**, w Bro-
dach apteka p. **M. Kulaka**, w Buczaczu p. **K. Lewickiego**, w Drohobyczu apteka p. **Raczki**,
w Rzeszowie apteka p. **Kalinowskiego**, w Stanisławowie apteka p. **Beilla**,
w Tarnowie p. **Chodackiego**, w Żółkwi u p. **Dadleca**

Skład główny w Czerwiowcach w aptece p. **Krzyżanow-**
skiego.

Skład generalny dla Bukowiny w aptece p. **F. Krzy-**
żanowskiego w Czerwiowcach.

(4043 7-?)